

ምዕራፍ 19

የእግዚአብሔር ልጅ መሆን

"በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና" ሮሜ 8:14

በርካታ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ማለት ሀሳቦችን ወደ አዕምሮአቸው እያመጣ የመምራት ሂደት ይመስላቸዋል። በየዕለት ተዕለት ሕይወታቸው ትክክለኛውን ውሳኔ ለመወሰን ወይም ምሪት ሊሹ መንፈስ እንዲመራቸው ይፈልጋሉ። ይሁን እንጂ፣ ይህን ዐይነት ምሪት መሻታቸው በከንቱ ነው። ያገኙት መሰሎ ሲታያቸው፣ ወይም በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ያደረጉት እንደሆነ ስላሰቡት ነገር፣ እርግጠኝነት፣ ምቹት ወይም ስኬት ያጣሉ። እናም ስለዚህ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት የከበረው (ብርቅዬው) እውነት፣ የምቹትና የብርታት ምንጭ መሆኑ ቀርቶ፣ የውዝግብ ምንጭ ይሆናል።

በዚህ ጉዳይ ያለው የስህተት ምንጩ፣ የመንፈስ ቅዱስ ትምህርትና ምሪት የሚጀምረው ከአዕምሮ ሳይሆን ከሕይወት እንደሆነ አስመቀበል ነው። ሕይወት ንቁና የበረታች ትሆናለች። ሕይወት ብርሃን ትሆናለች። ዓለም እንደተስቀለና ጠፊ መሆኑን ስንቀበል፣ የሥጋን ፈቃድ ስንክድ፣ በአዕምሮአችን መንፈስ እንታደሳለን። ይህም ሲሆን አዕምሮ መልካም፣ ፍጹምና ደስ የሚያለኝ የሆነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈተንና ማወቅ ይችላል (ሮሜ 12:2) ።

መንፈስ ቅዱስ በውስጥ ሰውነታችን ያለው የማጽደቅ ሥራ ከምሪቱ ጋር ያለው መያያዝ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ ተቀምጧል። በሮሜ 8:13 ላይ "እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና፤ በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሱ በሕይወት ትኖራላችሁ" የሚል ቃል እናገኛለን። ከዚያም ቀጥሎ ቁጥር 14 ላይ "በእግዚአብሔር መንፈስ

የሚመሩ ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና። የሚል አናገኛለን። ሥጋን ክደው በመንፈስ የሚመሩ እነኚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው።

መንፈስ ቅዱስ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለና የነበረ እንዲሁም እንደ መለኮታዊ የሕይወት ንይል የሚሠራ የቅዱስ ሕይወት መንፈስ ነው። እርሱ የሚመራን የቅድስና መንፈስ ነው። እግዚአብሔር በእርሱ መፈለግንም ማድረግንም በእኛ ውስጥ ያደርጋል። እግዚአብሔር በእርሱ ዘንድ መልካም የሆነውን በእኛ ውስጥ በሚሠራው መንፈስ ለመልካም ሥራ ፈቃዱን ለመፈጸም ፍጹም አድርጎናል። በመንፈስ መመራት ንጢአትን ሲኮንን፣ ነፍስን ሲያነጻና ሰውነታችንን መቅደስ ሲያደርግ ለእርሱ ሥራ ራስን ማቅረብን ያመለክታል። የመንፈስ ቅዱስ በውስጥ መኖር፣ መሞላት፣ መቀደስና ልብና ሕይወትን መምራት ሲኖር እርሱ ይገልጻልናል /ያበራልናል/ እንዲሁም ይመራናል።

መንፈስ ያነሳላል

መንፈሳዊ ነገሮችን መለየትና በመንፈስ መመራት የሚችለው መንፈሳዊ አዕምሮ ብቻ ነው። መንፈሳዊ ምሪትን ለማግኘት አዕምሮ በመንፈስ ማደግ አለበት። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች፣ ምንም እንኳን ዳግም የተወሰዱ ቢሆንም፣ አሁን ድረስ ሥጋዊ መሆናቸውን ነግሮአቸው ነበር። በጌታ ልጆች ስለነበሩ መንፈሳዊ እውነትን ሲያስተምራቸው አልቻለም ነበር። ሰው ሲያስተምር ይሄን ያህል ካስቸገረ፣ ወደ እውነት ሁሉ የሚመራንን ከመንፈስ ቅዱስ የሆነ ትምህርት ለመረዳት ምን ያህል ዝግጁነት እንደሚያስፈልገን ያሳያል።

የመጽሐፍ ቅዱስን ጥልቅ ሚስጥራት በሰው አዕምሮ መረዳት አስከተቻለ ድረስ፣ ባልተቀደሰ አዕምሮ እንኳ ቢሆን ለመረመሩና በትምህርት መልክ ሲሰጡ ይችላሉ። ነገር ግን በተደጋጋሚ እንደተናገሩት፣ የመንፈስ ምሪት ከሀሳብና ከስሜት እይቋምም። መንፈስ ቅዱስ ማደሪያውን በጥልቀት መሥራት የሚፈልገው በሕይወት ውስጥ ነው። ድብቅ በሆነው የውስጥ ማንነታችን ውስጥ በእኛ መንፈስ ውስጥ ፈቃዳችንን የሚቀርጽና ባህርያችንን የሚያስተካክል ንይል አለ። እርሱ (መንፈስ) በዚያ ውስጥ ይኖራል፣ ይንቀሳቀሳል እንዲሁም ይመራናል። ትክክል የሆኑ ዐላማዎችና ውሳኔዎች የሚመነጩበትን ሕይወትና ዝንባሌ በማነሳሳት ይመራናል።

ጸሎት የሚያስተምረን የእግዚአብሔር ፈቃድ ዕውቀት ሊሰጥ የሚችለው ለመንፈሳዊ መረዳት ብቻ መሆኑን ነው። መንፈሳዊ መረዳት የሚመጣው በመንፈሳዊ ማንነታችን ዕድገትና ለመንፈሳዊ ሕይወት ባለን ታማኝነት ብቻ ነው። የመንፈስን ምሪት የሚፈልግ እንደ እማኝ ሕይወቱ መሆኑ በመሆኑ በመንፈስ እንዲሞላ ራሱን ማቅረብ አለበት።

መጽሐፍ ሲናገር፣ ክርስቶስ በመንፈስ ከተጠመቀ በኋላ፣ “ኢየሱስም መንፈስ ቅዱስ ሞልቶበት ከዮርዳኖስ ተመሰሰ በመንፈስም ወደ ምድረ በዳ ተመርቶ...” (ሉቃ 4:1) ይላል። “ኢየሱስም በመንፈስ ንይል ወደ ገሊላ ተመሰሰ” (ሉቃ 4:14)። “የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው” (ሉቃ 4:18) ብሎ በናዝሬት አገልግሎቱን ጀመረ።

በመንፈስ በመመራት ሀሴት ለማድረግ፣ ለመማር ዝግጁ የሆነ እዕምሮ ያስፈልገናል። መንፈስ ቅዱስ ንጢአት በሚያደርገው ሥጋ ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔርን ማገልገል በሚፈልገው ሥጋም ሥራውን ለመፈጸም ይቸገራል። የመንፈስን ትምህርት ለመረዳት፣ ጆሮ ለሥጋና ለጥበቡ ዝግ መሆን አለበት።

እግዚአብሔርን በማምለክ ሂደት ሁሉ፣ ቃሉን ስናጠናና እንዲሁም ስናገለግለው፣ ያስማድረጥ ራስን አስማመንና ራስን መካድ ያስፈልጋል። እንዲያስተምረንና እንዲመራን በመንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔርን መጠበቅ አለብን። በየትኛውም ቀንና ሰዓት መለኮታዊ ምሪትን የሚጠብቅ፣ የእውቀትና የአገልግሎት መገሰጥን የሚጠብቅ አማኝ፣ በእርግጠኝነት ይቀበላል። በመንፈስ መመራት ከፈለግህ፣ ፈቃድህንና ጥበብህን እንዲሁም ሕይወትህንና ማንነትህን ተው። አላቱም ወርዶ መሥዋዕቱን ይበላል።

በእምነት መመራት

በመንፈስ መመራት በተለይ በሁለት መንገዶች የእምነት ነገር ነው። በመንፈስ መመራት የሚጀምረው መንፈስ ቅዱስ በውስጤ ነው፣ ሥራውንም ይሠራል፣ የሚለውን ቃል በውስጣችን ስናገለብትና ስንመራበት ነው። የመንፈስ ቅዱስ በውስጣችን መኖር የእግዚአብሔር የማዳን ሥራ ወሳኝ መገለጫ ነው። ይሆን ዘንድ እምነት ያስፈልጋል። እምነት የማይታየውን መለኮት የምናውቅበት የነፍስ መዝገብ ነው።

እምነት እግዚአብሔር ከአጠገባችን ሊሆን መለኮታዊ ህልውናን የምናውቅበት ነው። እምነት መንፈስ ቅዱስ የሚያመጣልንና የሚሰጠንን ይቀበላል።

መንፈስ ቅዱስ በጣም ቅርብ የሆነ የመስኮታዊ ሕይወት ግንኙነት ማድረጊያ ነው። እዚህ ጋ እምነት በስሜትና በመረዳት ላይገለጥ ይችላል፤ ነገር ግን እግዚአብሔር የተናገረውን እንዲፈጽም ራሱን ያስገዛል። ያለሳስሳል፤ ያመልካል። እምነት ይጸልያል እንዲሁም ያምናል። የአዳኙን ቃል በጥልቅ ፍቅር ለመቀበልና ለማመስገን ነፍስን ሙሉ ይለጣል። “በውስጣችሁም ይኖራል” (ዮሐ 14:17)። መንፈስ ቅዱስ፤ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ንይል፤ በውስጣችን ስለሚኖር፤ እምነት ህሴት ያደርጋል። በእርሱም (በእምነቱ) እመክላለሁ - እርሱም (መንፈስ ቅዱስም) ይመራኛል።

መንፈስ በውስጣችን በመኖሩ ካለ አጠቃላይ እምነት በተጓዳኝ፤ እምነት ከእያንዳንዱ ምሪት ጋር ሊራመድ ያስፈልገዋል። በጌታ ፊት ጥያቄ አቅርቤ፤ ነፍሴ ምሪቱን እየጠበቀች መልሱ እንደማይዘገይ እግዚአብሔርን በእምነት ልንጠብቅ ይገባል። ከዚህ ቀደም እንዳልነው የመንፈስን ምሪት ቅጽበታዊ በሆነ መልክ ወይም በጥልቅ በመመለጥ ወይም በነጎድጓድ ድምጽ መጠበቅ የለብንም። ምላሽ የምናገኘው ሀሳባችንና ለሜታችን ቅዱስ ድምጽን ለመስማት በሚችልበት ጊዜ ሊሆን ይችላል። ይህን ግን ለእርሱና ለመንፈሳዊ አቅም ዕድገታችን መተው አለብን። የመውጫ መለላል የመጀመሪያው መረገጫ ዝቅተኛ አቅም ያላቸው መርገጥ አስከሚችሉበት ድረስ ዝቅ ይላል።

እግዚአብሔር ልጆቹ ሁሉ በየዕለቱ በመንፈስ እንዲመሩ ይፈልጋል። በመንፈስ የመመራትን መንገድ መንፈስ በውስጥህ እንዳለ በማመን ብቻ ሳይሆን፤ በውስጥህ ሆኖ እንደሚሠራም አምነህ ጀምር። ልብህ ምንም ሳይከፋፈል ራስህን አሳልፈህ ስጠው። ለእግዚአብሔር ራስን አሳልፈህ ለትላጥ መንፈስ ስለ እንተ ጎሳፊነት እንደሚወስድ በውስጥህ እመን። በእርሱም እየሰሰ ይመራሃል፤ ይገዛሃል እንዲሁም ያድንሃል።

በገዛ ልባችን ግምቶች የመመራት አደጋ ውስጥ ነን? የሥጋ ውዝግብን እንደ መንፈስ ምሪት እድርገን እናያለን? ከሆነስ፤ ከሚፈጠሩ ስህተቶች የምንጠበቀው በምንድን ነው? ለዚህ ስመጨረሻው ጥያቄ የሚሰጠው ቀላል መልስ፤ የእግዚአብሔር ቃል ነው የሚል ነው። ይሁን እንጂ፤ ይህ

መልስ ግማሽ እውነት ነው። ሙሉው መልስ፤ በእግዚአብሔር መንፈስ የምንማረው የእግዚአብሔር ቃል ነው የሚል ነው። ልብ እንበል፤ የእግዚአብሔር ቃል የተሰጠን በእግዚአብሔር መንፈስ እንደሆነ ሁሉ፤ እያንዳንዱ ቃል ሊተረጎም የሚገባውም በዛው መንፈስ ነው። የቃሉን ትርጉም ማግኘት የምንችለው በውስጣችን ከሚኖረው መንፈስ ብቻ ነው።

የቃሉን መንፈሳዊ ትርጉም መረዳት የሚችለው፤ የውስጥ ሰውነቱ በመንፈስ ቁጥጥር ሥር ያለ መንፈሳዊ ሰው ብቻ ነው። ሁሉም ቃል በመንፈስ የተሰጠ ስለሆነ የመንፈስ ሥራ ቃሉን ማክበርና በውስጡ የተከማቹትን መለኮታዊ ሙላቶች መግስጥ ነው። በመንፈስ የመመራት መንገድ ላይ የደህንነት ማረጋገጫችን፤ በውስጣችን በሙላት በሚኖሩትና ወደ መታዘዝ በሚመሩን በእግዚአብሔር ቃልና በመንፈሱ ውስጥ ነው።

ለጎጢአት መሞት

ይህ ሀሳብ መጀመሪያ ላይ ወዳነሳነው ትምህርት ይመልለናል። የመንፈስ ምሪት ከመንፈስ የማጽደቅ ሥራ ጋር ሲነጣጠል የሚችል አይደለም። በመንፈስ የሚመራ ሁሉ፤ ባወቀው መጠን ራሱን በቃሉ ለመመራት ማቅረብ ይጀምር። ትእዛዛቱን አክብር። ከሁሉም ጎጢአት ራቅ። ለሕሊና ድምፅ ሁሉን አቅርብ። ሁሉን አሳልፈህ ለእግዚአብሔር ሰጥተህ እርሱ በራሱ መንገድ እንዲሠራ ፍቀድለት። የእግዚአብሔር ልጅ እንደመሆንህ፤ ሀሉ ነገርህን ለመንፈሱ አስገዝተህ የእርሱን ምሪት ተቀበል። ይህ ሲሆን፤ የገዛ መንፈስህ ከእርሱ መንፈስ ጋር ሆኖ የእግዚአብሔር ልጅ መሆንህን እየመሰከረ፤ ልጅ ከአባቱ ፍቅርና ምሪት ሊያገኝ የሚገባውን ሁሉ አግኝተህ በሀሴት እንድትኖር ያደርግሃል።

ጸሎት

አባት ሆይ፤ በሁሉ ነገር በመንፈስህ ስመመራት ራሴን ልጅህ እድርጌ አቀርባለሁ። የራሴን ጥበብ፤ ፈቃድና መንገድ እተዋለሁ። በየዕለቴ ምሪትን ከሳይ ከእርያም እጠብቃለሁ። መንፈስህ ውስጤን እንዲመራው ስጠብቅ፤ የእኔ መንፈስ በእንተ መንፈስ ፊት በጥምና ይሁን። በመንፈስ

ሥጋዬን እየጎሰምኩ መልካምና ፍጹም የሆነውን ፈቃድህን ማወቅ እችላለሁ፤ በአዕምሮዬ መታደስ ይሁንልኝ። ሁሉ ነገራ በውስጤ በሚኖረውና በሚቀድሰው መንፈስህ ሥር ይሁን፤ የፈቃድህም መንፈሳዊ መረዳት የሕይወቴ ሕግ ይሁንልኝ። አሜን።

ምዕራፍ 20

የጸሎት ሕይወትህን ማነሳሳት

«እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል፤ እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባ አናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይናገር መቃተት ይማድልናል፤ ልብንም የሚመረምረው የመንፈስ ሀሳብ ምን እንደሆነ ያውቃል፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳልና።» - ሮሜ 8:26-27

የሥላሴን ጥልቅ ሚስጥር ወደ መረዳት የሚመራን የመንፈስ ቅዱስ እገልግሎት እንደ ጸሎት መንፈስ የሚሠራው ሥራ ነው። ጸሎታችንን የምናደርስበት(የምናሰማው)፤ እንዲሁም ጸሎታችንን የሚሰማን አባት (አብ) አለን። ጸሎታችንን የምስተላልፍበት እንዲሁም የጸሎታችንን ተገቢ መልስ የምንቀበልበት ልጅ (አያሱስ) አለን። እንዲሁም በማይናገር መቃተት እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚጸልይልን መንፈስ ቅዱስ አለን።

ጸሎታችንን በቸርነት የሚሰማን እንዲሁም እንደፈቃዱ የሚመልስልን በዙፋኑ ላይ ያሰው የእግዚአብሔር መሰከታዊ አሠራር ምንኛ ድንቅና ግሩም ነው። የሚማልድልን፤ የሚጠብቀንና እንዲሁም የጸሎታችንን መልስ የሚያመጣልን የልጁ (የአያሱስ) አሠራር ምንኛ መሰከታዊ ነው። በውስጣችን ሆኖ የሚቃትት፤ መልሱንም የሚጠብቅና የሚይዝ የመንፈስ ቅዱስ አሠራር ምንኛ ድንቅ ነው። በውስጣችን ያሰው ምልጃ በላይ በሰማይ እንዳሰው ምልጃ መሰከታዊ ነው። ይህ እንዴት እንደሆነና ምን እንደሚያስተምረን ለመረዳት እንሞክር።

ዓለም ስትፈጠር፤ ጨለማና ሕይወት-አልባ የነበረውን ምድር ሕይወትንና ልምላሜን መስጠት በሚችለው የማይስ ገይሱ የሠራት የእግዚአብሔር መንፈስ ነው። ምድር በመንፈስ ከታደሰች በኋላ ነው የእግዚአብሔር ቃል ቅርጽና እንዲሁም አሁን የምናያቸውን ብዝሃ-ሕይወትና ውበት የሰጣት።

ሰውም ሊፈጠር፣ ከአፈር የተሠራውን የሰው አካል እስትንፋስ የሰጠው ያው መንፈስ ነው። ሕይወት-አልባ ቁስ ሆኖ ይቀር ከነበረው ጋር መንፈስ ራሱን አጣመረ።

ሰው ለሆነው ኢየሱስ አካል የተሠራሰት በመንፈስ ነው። በዛው መንፈስ፣ ከመቃብር ተነሥቷል። የእኛም አካል የእግዚአብሔር መቅደስ የሆነው በዚያ መንፈስ ነው። የአካላችን ብልቶች የክርስቶስም አካል ብልቶች ናቸው። ስለ መንፈስ ስናስብ ከፍጥረት ይካማነት ወጥተን ከእግዚአብሔር መንፈስ መሆን ጋር አያይዘን ነው። ቁስ ከነበረው ጋር ራሱን አጣምሮ መንፈሳዊ ተፈጥሮን የሰጠው ያው መንፈስ ነው። ከዚያም ከፍተኛ ወደ ሆነው የፍጹምነት ዐይነት ማስተም ወደ መንፈሳዊ ማንነት አደገ።

ከላይ የጠቀስናቸውን የመንፈስ ሥራዎች መመልከት በመስኮታዊ የማዳን ሥራ ላይ ያለውን ሚና ለመረዳት ጠቃሚ ነው። ባየናቸው ሥራዎች ውስጥ ሁሉ፣ በሥላሴ ሶስቱም የመስኮት አካላት የየራሳቸው ድርሻ ነበራቸው። በአብ፣ የሁሉ ፈጣሪ የሆነውን የማይታየውን እግዚአብሔር እናያለን። በተገስጠውና ወደ እኛ በቀረበው በወልድ፣ የእግዚአብሔርን ማንነት እናያለን። በመንፈስ ቅዱስ፣ በሰው አካል ውስጥ የሚኖረውንና አብ እና ወልድ ለእኛ ያሰቡትን የሚያከናውነውን የእግዚአብሔርን ንይል እናያለን። ይህ በግስሰብ ብቻ ሳይሆን በአጠቃላይ በዜጎች ክርስቲያን ደረጃም እውነት ነው። ከብ ያሰበው፣ ወልድ ያከናውነው፣ በክርስቶስ አካል ውስጥ ሊቀናጅ የሚችለው በመንፈስ ቅዱስ ሕያው እንቅስቃሴ ብቻ ነው።

በመንፈስ መጸለይ

በእምነትና በጸሎት ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔርን ቃል በመረዳትና እምነታችን የሚፈልገውንና የሚጠይቀውን ግልጽ በማድረግ ሂደት ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ አለ። በተጨማሪም እግዚአብሔር ብቻ ሊያውቃቸውና ሊረዳቸው የሚችላቸውን መሻቶችና ጥማቶች በመንፈሳችን ውስጥ የማድረግን ሥራ መንፈስ ቅዱስ ይሠራል። መንፈስ ቅዱስ በመንፈሳችን ውስጥ የሚፈጥረው ዋናው ጥማት ራሱን እግዚአብሔርን የመጠማት ሊሆን፣ ዋናው መሻት ደግሞ አዕምሮን ሁሉ የሚያልፈውን ፍቅርን የማወቅ ነው። እነዚህ መሻቶችና ጥማቶች ውስጣችንን ሊሞሉት፣ በቃላት ሊገለጽ ስለማይችለው መጸለይ

እንጀምራለን፤ ውስጣችን የሚያርፈውም መንፈስ ቅዱስ በማይነገር መቃተትና እግዚአብሔር ብቻ በሚረዳው ቋንቋ ሊጸልይ ነው።

ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ስዎች በ1ኛቆሮ. 14:15 ላይ እንዲህ ይላል፡- "በመንፈስ እጸልያለሁ፣ በአዕምሮም ደግሞ እጸልያለሁ።" በአዕምሮ መጸለይ ቀላልና ሁሉም የሚረዳው ነው። በመንፈስም ደግሞ መጸለይ እንደሚገባን ልብ ልንል ይገባል - "በመንፈስ ቅዱስም እየጸለያችሁ..." (ይሁዳ ቁ.20፤ ኤፌ 6:18)።

የመንፈስ ቅዱስን ሁለቱንም ሥራዎችን የየራሳቸውን ቦታ መስጠት አስብን። የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችን በመላት ሊኖርብን ይገባል። እምነታችን ቃሉን አጥርቶና አጥብቆ ሊይዝና በምንጸልይበትም ጊዜ በማስተዋል ሊጠቀመው ያስፈልጋል። የክርስቶስ ቃል በውስጣችን ሆኖ ሕይወትና ባህርያችንን ማነጽ ጸሎታችን እንዲሰማ ከሚያደርጉት መንገዶች አንዱ ነው። ሁልጊዜም ግን ልናስተውል የሚገባን ነገር በውስጥ መቅደሳችን ውስጥ መንፈስ በማናውቀውና ልንገልጸው በማንችለው መቃተት እንደሚቃትልን ነው (ሮሜ 8: 26)።

በውስጣችን የሚኖረውን መንፈስ ቅዱስን የበለጠ እየተረዳነው ስንዜድ፣ በአዕምሮአችን ልንረዳው ከምንችለው በላይ ወደ አርያም የሚሰበንን መስኮታዊ ጥማት እንደሚያደርግ እናውቃለን። የእግዚአብሔርን ቃል ለመረዳትና ለመታዘዝ ከዚያም እንዴት መጸለይ እንደሚገባን ለማወቅ የሚሻውን እምነታችንን የማገልበት ፍላጎት ያድርብናል። ልብና ሥጋ ሲደክም፣ እግዚአብሔር የልባችን ብርታት እንደሆነ እንመን። በውስጣችን ቅድስተ-ቅዱሳን ውስጥ የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ፣ በውስጥ ሆኖ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ያለማቋረጥ ይማልዳል ይጸልያል። በምንጸልይበት ጊዜ፣ እውነተኛ የምልጃ መንፈስ የሆነውን የተባረከውን ጸራቅሊጦስ በቅድስና እናምልከው፣ ራሳችንንም እንስጠው።

ለቤተ-ክርስቲያን መጸለይ

“ለቅዱሳን ይማልዳልና”። ሐዋርያው ለምን ለእኛ አላለም? በምትኩ የተጠቀመው ቃል ለቅዱሳን የሚለውን ነው። ጳውሎስ በዓለም ዙሪያ ሁሉ ሰላላ አብያተ-ክርስቲያናት ያስባል። የክርስቶስ አካል አንድ ይሆን ዘንድ፣ በእያንዳንዱ አባል ውስጥ የሚኖረው የመንፈስ ልዩ ሥራ ነው። አንድ አማኝ ከራስ ወዳድነት ለሜት ጸድቶ በመንፈሳዊ መረዳቱ እያደገ ሲሄድ፣ ራሱን የአካሉ ብልት አድርጎ ይመለከታል። የቤተ-ክርስቲያን ደህንነትና ብልጽግና የራሱም እንደሆነ ይገነዘባል። ጳውሎስ በኤፌ 6:18 ላይ “በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ፤ በዚህ ሀሳብ ስለቅዱሳን ሁሉ እየለመናችሁ በመጽናት ሁሉ ትጉ” ያለው ምን ማለት እንደሆነ ይረዳል።

ለአብያተ-ክርስቲያናት ሁሉ ለመጸለይ ራሳችንን ሰናቀርብ መንፈስ የማማለድ ሥራውን ለመሥራት ነጻነትን ያገኛል። በምልጃ ጸሎት ወቅት ጥልቅ፣ በቃል በማይገለጽ ግን ደግሞ ሁሉን በሚያደርገው የመንፈስ ቅዱስ ምልጃ ልንተማመን እንችላለን።

ወደ እግዚአብሔር አብ ባለማቋረጥ “አባ!” የሚለው እንዲሁም በቃላት በማይገለጽ መቃተት የሚቃትተው የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ መሆን ምንኛ መታደል ነው። ሕያው የሆነው ወልድ በናዝሬቱ ኢየሱስ ሥጋ ውስጥ ሆኖ እንደ ሰው ወደ እግዚአብሔር አብ ጸልዮአል። በተመሳሳይ መልኩ፣ ሕያው የሆነው እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ፣ ጎጢአተኛ ሥጋ ባለን በእኛ ውስጥ ሆኖ እግዚአብሔር ወልድ እንደጸለየው እኛም ክእንዚአብሔር አብ ጋር መነጋገር አንድንችል ያለማምደናል። የእግዚአብሔር መንግሥት ይገለጥ ዘንድ በምልጃ ሥራው ለመሳተፍ ራሳችንን ሰተባረከው መንፈስ ማቅረብ ብቻ ይበቃል።

ጌታ ኢየሱስ፣ በምድር ቆይታው የመጨረሻው ምሽት ላይ፣ “ጠይቁ ይለግቻኋል” የሚል ግሩም የጸሎት ቃል ሰጥቶናል። ሊለን የፈለገው በውስጣችን የሚጸልየውን፣ ፍላጎታችንን የሚያቀናውንና እምነታችንን የሚያበረታውን መንፈስ ቅዱስን እንደሚልክልን ነው። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የመጸለይ ነጻነትን ያገኝ በንድ፣ በውስጣችን

ለሚኖረው መንፈስ ሙሉ ለሙሉ ራሳችንን አሳልፈን እንድንሰጠው ጌታ ያሳስበናል።

“ምን መጸለይ እንዳለብን እናውቅም”። ምን መጸለይ አንዳለብን አለማወቃችን ምን ያህል ሽክምና ንዘን ፈጥሮብናል! ከአሁን በኋላ ግን ህሴት እናድርግ። ምን መጸለይ እንዳለብን ሳናውቅ ስንቀር፣ ዘወር ብለን መጸለይ ለሚችለው (ለመንፈስ ቅዱስ) ሰፍራውን እንልቀቅ። በሚርበተበት ቃላት በምንጸልይበት ወቅት ሁሉን ቻዩ ማላጅ በምልጃ ሥራ ላይ ነው ብለን ልናምን እንችል ይሆናል። ባለማወቃችንና በድክመታችን ውስጥ መንፈስ ቅዱስ በስውር ሥራውን እንደሚሠራ ለማመን አንፍራ።

ጸሎት

አባት ሆይ፣ መንፈስ ቅዱስ ሙሉ ለሙሉ እንዳይቆጣጠረኝና ህልውናው በሙላት እንዳይሰማኝ የሚያደርጉትን እክሎች ሁሉ እሳየኝ። የውስጥ ሰውነቴም የውጪ ሕይወቴም ሁሉ በእርሱ በመንፈስህ ሥር ይሁን። እንደ ፈቃድህ መጠየቅ እችል ዘንድ መንፈሳዊ መረዳት እንዲሁም የጠየቅሁትን እቀበል ዘንድ ሕያው እምነት ይነረኝ። ምንና አንዴት መጸለይ እንደሚገባኝ ሳላውቅ ሰቀር፣ መንፈስ ቅዱስ እንተ ብቻ ልትለማ የምትችለውን ቃላት አልባ የሆነ ጸሎት በውስጤ ሆኖ እንደሚጸልይ ተገንዝቤ በዝምታ አምልኮ ውስጥ በመሆን አንተን መጠበቅ እችል ዘንድ እስተምረኝ። ብሩክ አምላኬ ሆይ፣ እኔ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ነኝ። በውስጤ ሆኖ ይማልድ ዘንድ ራሴን ለቅዱሱ መንፈስህ እቀርባለሁ። ሕይወቴ ለመንግሥትህ መምጣት የምትቃትት ትሆን ዘንድ ልቤ የክርስቶስን ክብር በመጠማትና ለጠፉት ባለው ፍቅር የሞላች ትሁን። እሜን!

ምዕራፍ 21

መንፈስ ቅዱስና ሕሊናህ

«በክርስቶስ ሆኜ እውነትን እናገራለሁ፤ አልዋሽምም፤ ሕሊናዬም በመንፈስ ቅዱስ ይመሰክርልኛል።» - ሮሜ 9:1

«ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመሰክራል።» ሮሜ 8:16

የእግዚአብሔር ትልቁ ክብር ቅድስናው ነው። ክፉን ይጠላል ያጠፋልም እንዲሁም መልካምን ይወዳል ያደርጋልም። ሕሊናም በሰው ውስጥ ይህንኑ ያደርጋል። ንጢአትን እየኮነ ከጽድቅ ጋር ይወገናል። ሕሊና እጅግ ቅርብ የሆነ የመለኮት ቅርበት የተገለጠበት በሰው ውስጥ ያለ የእግዚአብሔር መልክ ነው። በሰው የወደቀ ማንነት ውስጥ የእግዚአብሔርን ክብር የሚያስጠብቅ ነው። ይህም በመሆኑ የእግዚአብሔር የማዳን ሥራ ሁልጊዜ የሚጀምረው ከሕሊና ነው። የእግዚአብሔር መንፈስ የቅድስናው መንፈስ ነው። ሕሊና የመለኮታዊ ቅድስና ነጸብራቅ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ሥራና በሕሊና ሥራ መካከል ያለው ስምምነት እጅግ አስፈላጊ ነው።

በመንፈስ ቅዱስ መሞላት የሚፈልግ አንድ አማኝ የሚገባውን የክብር ሰፍራ ለሕሊና መስጠት አለበት። በእግዚአብሔር ቅድስና የመታደስ ጉዞ የመጀመሪያው እርምጃ ለሕሊና ታማኝ መሆን ነው። ትክክለኛውን ነገር ማድረጋችንንና እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር ቅዱስ ግንኙነት እንዳለን የመመስከር ሥራ የሕሊና ነው። እግዚአብሔር በክርስቶስ ማመናችንን መቀበሉንና ለእርሱ ያለንን ታዛዥነት መመስከር የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው። በክርስትና ሕይወታችን ሂደት ውስጥ፤ ምልዕሳችንን ሁሉ በተመለከተ መንፈስ ቅዱስና ሕሊና ከጻውሰሽ ጋር "ሕሊናዬም በመንፈስ ቅዱስ ይመሰክርልኛል" ይላሉ።

ሕሊና የሰማይ ብርሃንን ወደ ውስጥ እንደሚያስገባ አንዲሁም ከውስጥ ሆነን ወደ ሰማይ ማየት እንደምናይበት ከቤት መስኮት ጋር ሊነጻጸር ይችላል። ልብ ደግሞ ሕይወታችን - ነፍሳችን ከነአቅጣጫና ዝንባሌዋ - የምትኖርበት ስፍራ ነው። በዚያ ስፍራ አጥር ላይ የእግዚአብሔር ሕግ ተጽፏል። በማያምኑ ሰዎች ውስጥ እንኳ፤ የደበዘዘም ቢሆን፤ ሊነዘብ በሚችል መልኩ ተጽፎ ይገኛል። በአማኞች ውስጥ ሕጉ በመንፈስ ቅዱስ በብርሃን ፊደላት እንደ አዲስ ተጽፏል። መጀመሪያ ላይ አንዳንድ ጊዜ ደብዛላ ሊሆኑ ቢችሉም፤ ወደ ብርሃን እየመጡ ሲሄዱ ግን የበለጠ እየጠፋና እየፈኩ ይሄዳሉ።

ከውስጥ የሚበራው ብርሃን የምንፈጽመውን እያንዳንዱን ንጢአት ይገልጣል እንዲሁም ይከንናል። ንጢአቱን ተናገዘን መፈጸማችንንም ካልተወገን፤ ጸጸቱ ለቅቆን አይሄድም። አዕምሮ የብርሃን ትምህርትን ባለመቀበሉ ሕሊና ይቆሽሻል። (ቲቶ 1:15 ን ይመልከቱ።) በንጢአት ሳይ ንጢአት ሲደጋገም፤ ብርሃን መግባት እስኪያዳግተው ድረስ መስኮቱ እየጠቀረ እየጠቀረ ይሄዳል። ከዚያም ሕሊናው ከፋኛ ስለማታወርና ጸጸት ስለማይለማው አማኝ ውስጡ ምንም ሳይረበሽ ንጢአት መፈጸሙን ይቀጥላል።

በሚያድስበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ሌሎች አዳዲስ ክፍሎችን አይፈጥርም። የነበሩትን ያድሳል፤ ይቀድሳል እንጂ። ሕሊና የፈጣሪው የእግዚአብሔር መንፈስ ሥራ ነው። እንደሚዋቅድ የእግዚአብሔር መንፈስ የመጀመሪያ ሥራው ንጢአት ያቆሽሸውን ማንጸት ነው። ሕሊናችንን ወደ ቀድሞ ጤንነቱ በመመለስና የክርስቶስን ድንቅ ጸጋ በውስጡ በመግለጥ አማኝን በእግዚአብሔር ጸጋ ፍጹም ብርሃን እንዲመራ ያስችለዋል። ወደ ሰማይ የምንመለከትበት የልባችን መስኮት ንጹህ እስኪሆነና ንጹሕ ሆኖ እስኪተጠበቀ ድረስ በብርሃኑ መመላለስ እንችላለን።

የሕሊና ውስጥ ብርሃን

በሕሊና ላይ የመንፈስ ሥራ ሶስት ነው። መንፈስ በሕሊና በኩል የእግዚአብሔር ቅዱስ ሕግ ብርሃን በልብ ውስጥ እንዲበራ ያደርጋል። እንደ ክፍል በመጋረጃ የተጋረደና እንዲያውም በሌላ መሸፈኛ የተሸፈነ ሊሆን ይችላል። ይህ መሆኑ ግን በጨለማው ውስጥ ደጋግሞ የሚታየውን የነገድጓድ ብልጭታ እንዳይፈጠር አያግደውም። ምናልባት ሕሊና በንጢአት ታጥርና ተተክሶ የውስጥ ማንነታችን ፍጹም በሆነ ሰላም ሊኖር ይችላል። ከሊና ነገድጓድ የሚመነጭ ብልጭታ በልብ ውስጥ ሲያበራ ግን፤ ሕሊና ይነቃል፤ ወዲያውኑም መተላለፉን ያምናል። ወደ ንስሃ የሚመሩትና እንዲሁም ንጢአትን የሚከሱት ሕግና ወንጌል ለሕሊና ያቀርባሉ። ይሁን እንጂ፤ ሕሊና በመተላለፍና ባለማመን ምክንያት የቀረበበትን ክስ አምኖ አሜን ብሎ እስካልተቀበለ ድረስ እውነተኛ ነጻ መውጣት አይሆንም።

መንፈስ ቅዱስ የምህረት ብርሃንም እንዲሁ በሕሊና በኩል እንዲበራ ያደርጋል። የቤት መስኮቶች ሲቆሽሹ፤ ሊጸዱ ይገባል። “የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ከጥተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነጻ ይሆን” (ዕብ 9:14)። የክርስቶስ ወድ ደም ዐላማ ወደ ሕሊና ገብቶ፤ ክሶችን ሁሉ አንስቶ አያንዳንዱ እድፍ እስኪነሳ ድረስ ሕሊናን ማጽዳት ነው። “ትምክህታችን ይህ ነውና፤ በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በሥጋዊ ጥበብ ሳይሆን በእግዚአብሔር ቅድስናና ቅንነት በዚህ ዓለም ይልቁንም በእናንተ በንድ እንደኖርን የሕሊናችን ምሳክርነት ነው” (2ኛቆሮ. 1:12)። (በተጨማሪም የሐዋ ሥ 23:1 ፤ 24:16 እና 2ኛ ጢሞ 1:12 ን ይመልከቱ።)

እነኚህን ቃሎች በደንብ እንመልከታቸው። “ትምክህታችን ይህ ነውና.....የሕሊናችን ምስክርነት ነው።” በብርሃን ውስጥ በመሆናችን መስኮቱ ንጹሕና ብሩህ ሲሆን ከእግዚአብሔር አብና ከእግዚአብሔር ወልድ ጋር ሀብረት ይኖረናል። “ወዳጆች ሆይ! ልባችንን ባይፈርድብን በእግዚአብሔር ዘንድ ድፍረት አለን፤ ትእዛዙንም የምንጠብቅና በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን የምናደርግ ስለሆንን የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን።” (1 ዮሐ 3:21-22)

ንጹሐን ሕሊና ጠብቆ ማቆየት

በየዕለቱ በእግዚአብሔር ፊት መልካም ሕሊናን ይዞ መገኘት ለእምነት ሕይወታችን አስፈላጊ ነው። አንድ አማኝ ከምንም በላይ ዐላማው ሊያደርገውና አርካታን ሊያገኝበት የሚገባ ነው። ሕሊናውን በቁጥጥሩ ሥር ማድረጉን አርግጦኛ ሊሆን ይገባል።

ቡበሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩ አማኞች፣ በእምነታቸው እግዚአብሔርን እንዳስደሰቱት ምስክርነት አላቸው (ዕብ 11:4፣5፣6፣39)። በአዲስ ኪዳን ልንታዘዘው እንደሚገባን ትእዛዝ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር በራሱ እንደተደረገልን ጸጋ ሆኖ ቀርቦልናል። “በበጎ ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራችሁ፣ በእግዚአብሔርም ዕውቀት እያደጋችሁ” (ቆላ 1:10-11)።

የምናደርገው ነገር እግዚአብሔርን የሚያስደስት መሆኑን በበለጠ መልኩ ከሕሊናችን ምስክርነትን ስንሻ፣ ወደሚያነጻው ደም ለመመልከት ነጻነትን እናገኛለን። በውስጣችን የነበረው ንጢአትም በደሙ እንደተሸፈነ ስናውቅ እርግጠኝነታችን እየጎለበተ ይሄዳል። “ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ እውቀን፣ በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ህብረት አለን፤ የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከንጢአት ሁሉ ያነጻናል” (1ኛ ዮሐ 1:7) ።

እምነታችን አንዳንድ ጊዜ ደካማ የሚሆነው ሕሊናችን ንጹህ ሳይሆን ሲቀር ነው። ጳውሎስ በ1ኛ ጢሞቴዎስ ላይ ሁለቱን እንዴት እገናኝቶ እንዳስቀመጣቸው በትኩረት እንመልከት፡- “ከንጹሕ ልብና ከበጎ ሕሊና ግብዝነትም ከሌለበት እምነት የሚወጣ ፍቅር ነው” (ምዕ 1:5)፤ “እምነትና በጎ ሕሊና ይነርህ፤ አንዳንዶች ሕሊናን ጥሰው መርከብ አለ መሪ እንደሚጠፋ በእምነት ነገር ጠፍተዋልና” (ቁ. 19)። በከፍተኛ ትኩረት 1ኛ ጢሞቴዎስ 3:9ን እንመልከት፡- “በንጹሕ ሕሊና የሃይማኖትን ሚስጥር የሚይዙ።”

ሕሊና የእምነት መቀመጫ ነው። በእምነት ማደግ እንዲሁም በእግዚአብሔር ፊት ድፍረትን ለማግኘት የሚፈልግ አማኝ እግዚአብሔርን እያስደሰተ መሆኑን ማወቅ ይገባዋል። (1ኛ ዮሐ. 3:21-22ን ይመልከቱ።) ኢየሱስ የመንፈሱ ኪዳናዊ ቃል የሚሠራው እርሱን ለሚወዱትና ትእዛዛቱን ለሚጠብቁት እንደሆነ በግልጽ ተናግሯል። የሚጠበቅብንን

መፈጸማችንን ሕሊናችን ላይ መስክርልን፣ በረከትን እንዴት በልበ መሰነት መጠበቅ እንችላለን?

ቤተ-ክርስቲያን ወደ ቅዱስ ጥሪዋ ማለትም ወደ ማላጅነት ከፍታ ከመውጣቷና እንዲሁም ይገባኛል የምትለውን በረከት ከመጠበቁ በፊት፣ አማኞች ወደ አባታቸው (አብ) መቅረብ ይጠበቅባቸዋል። እንደ ጳውሎስ፣ በሕሊናቸው ምስክርነት፣ በእግዚአብሔር ጸጋ፣ በእግዚአብሔር ቅድስናና ቅንነት በመኖራቸው ሊመኩ ይገባል። የእግዚአብሔርን ኪዳናዊ በረከት ማግኘትንና መቀበልን ብቸኛው የማንነታችን መለኪያ አድርጎ የሚያይን የሰው ሀሳብ ማስወገድ አስብን።

ከንጢአት ጋር መጋፈጥ

በእግዚአብሔርና በለዎች ፊት በየዕለቱ የምናቀርበው ይህ የተባረከ ሕይወት እንዴት ነው የሚደረስበት? “በክርስቶስ እውነት እናገራለሁ፣ ሕሊናዬም በመንፈስ ቅዱስ ይመስክርልኛል።” በመጀመሪያ ከሕሊና ወቀሳ ሥር ዝቅ ብሰን ልንገኝ ያስፈልገናል። ተልቅ ስህተት አለ ብለህ በጥቅሉ እምነህ ብቻ አትቁም። ንጢአተኛው ማንነታችን ሳንፈልግ እንድንፈጽም የሚያደርገንን ግራ የሚያጋባንን ንጢአት ልናውቅ ይገባል። ንጢአተኛው ማንነታችን በውስጣችን በሚኖረው መንፈስ ቁጥጥር ሥር ከሆነና ከተወገደ (ሮሜ 8:13)፣ ግራ የሚያጋባንን ንጢአት ልንጋፈጠው ይገባናል።

በአንድ ንጢአት ጀምር፤ ለሕሊናህ የጥምና ጊዜ በመስጠትና ዝቅ በማለት እንዲወቅስህ አድርግ። በዚህ ነገር ስለባታችን ለእግዚአብሔር፣ በጸጋው፣ እንደምትታዘዝ ተናገር። በውስጥህ ጌታና ጠባቂ ይሆን ዘንድ የክርስቶስን አዲስ ድንቅ ስጦታ ተቀብህህ ሙሉ ልብህን እንዲቆጣጠረው አድርግ። ደካማነትና ረዳት የሰሸነት ስሜት ቢሰማህም እንኳ፣ ይህን እንዲያደርግ በቅዱስ መንፈሱ እመነው። ልብ በል! ራስህን ለእርሱ አሳልፈህ የመስጠትህ እውነታ ወይም በእርሱ ሥራና ጸጋ ደስተኛ የመሆንህ ብቸኛው ማረጋገጫ መታዘዝህ ነው። እናም በእግዚአብሔር ጸጋ ራስህን “በሰዚህ እኔ ደግሞ በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ሁልጊዜ ነውር የሌለባት

ሕሊና ትኖረኝ ዘንድ እትጋለሁ።” (ዮሐዋ 14:24) የሚል ልምምድ ውስጥ እንደምትገባ በእምነት ቃል ግባ።

በአንዱ ንጢአት ይህን ማድረግ ከጀመርክ በኋላ፣ ደረጃ በደረጃ ወደ ሌሎች ቀጥሏል። በታማኝነት ሕሊናህን ንጹሕ ስታደርግ፣ ከዚህ በፊት ያሳስተዋልከውን ንጢአት ጭምር የሚያሳይህ ለማያዋ ብርሃን በልብህ ውስጥ የበለጠ ይበራል። የእግዚአብሔር ብርሃን ካሁን ቀደም ልታነበው ያልቻልከውን በውስጥህ በመንፈስ የተጻፈውን ሕግ ግልጽ አድርጎ ያሳይሃል። ለመማር የተዘጋጀህ ሁን። መንፈስ እንደሚያስተምርህ በእርግጠኝነት እመን። በእግዚአብሔር ብርሃን ሕሊናህን ንጹሕ ለማድረግ የምታሳየው ክልብ የሆነ ጥረት በመንፈስ እርዳታ የሚታገዝ ይሆናል። እንተ ብቻ ክልብህ ራስህን ለእግዚአብሔር ፈቃድና ሰቅዱስ መንፈሱ ንይል ስጥ።

የሕሊናን ወቀሳ ስታደምጥና ለእግዚአብሔር ፈቃድ ራስህን ሙሉ ለሙሉ አሳልፈህ ስትለጥ፣ ከየትኛው ጉድፍ የነጻ ሕሊና ሊኖርህ እንደሚችል ያለህ ድፍረት እየበረታ ይመጣል። እንተ ስለምታደርገውና በጸጋው ስለምታደርገው የሚኖርህ የሕሊና ምስክርነት፣ ክርስቶስ እያደረገ ባለውና ሲያደርግ ካለው ጋር በመንፈስ ምስክርነት ይታረቃል። በየዋህነት እያንዳንዱን ዕለት በጸሎት ልትጀምር ይገባል። “አባት ሆይ፣ በእንተና በእኔ መካከል ምንም ነገር የለም። ሕሊናዬ በደሙ ነጽቶ ይመሰክርልኛል። ሁሉንም ነገር እንደፈቃድህ አደርጋለሁ። መንፈስህ በውስጤ ይኖራል፣ ይመራኛል እንዲሁም በክርስቶስ ያበረታኛል።”

ስትር ብሎ በተስተካከለ ቤት ውስጥ፣ መስኮቶቹ፣ በተለይ ባለቤቱ አረፍ ብሎ የውጪውን ውበት መመልከት በሚፈልግበት በኩል ያሉት ንጽሕናቸው የተጠበቀ ነው። የእንተም የልብህ መስኮቶች በየዕለቱ ንጽሕናቸው የተጠበቀ መሆኑን አጠኑ። ከላይ የሚመጣውን ብርሃን የሚጋርድ ደመና ወይም በሰማይ ያለውን የአባትህን ፊት ለማየት የሚኖፍቀውን የፍቅር እይታህን የሚክልል ነገር እንዲኖር አትፍቀድ። ካመንን ሳንፈልግ ንጢአት የሚያሠራን ንይል በኢየሱስ ደም ነጽቷል። እንዲሁም እያንዳንዱን ውድቀታችንን በመናበዝ እንንጸ። ቀኑን ሙሉ በመገኘቱ ብርሃን ውስጥ ከመመሳለስ የበለጠ የሚያረካን ነገር አይነር።

ጸሎት

አባቱ ሆይ፣ የዛሬዋን ዕለት በፊትህ በመልካም ሕሊና ሆኜ እንተንም ሆነ ወዴን ኢየሱስን የሚያሳዝን ነገር ሳሳደርግ መመላለስ እሻለሁ። የደሙ ማንጸት ሕያው፣ የማያቋርጥና ከንጢአት ንይል ነጻ የሚያወጣና እንዲሁም እንተን አገለግልህ ዘንድ የሚያጸናኝና የሚያበረታኝ ይሁን። ከእንተ ጋር ያለኝ ሀብረት ሁሉ እንተን የሚያሰደስት መሆኑ በሕሊናና በመንፈስ ጥምር ምስክርነት በደስታ የተሞላ ይሁን። አሜን።

ምዕራፍ 22

ጥበብን ማግኘት

“እምነታችሁም በእግዚአብሔር ገይላ እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን ቃሌም ስብከቱም መንፈስንና ገይላን በመግለጥ እንጂ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም። በበሰሉት መካከል ግን ጥበብን እንናገራለን፤ ነገር ግን የዚችን ዓለም ጥበብ አይደለም የሚሻሩትንም የዚችን ዓለም ጥበብ አይደለም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር አሰቀድሞ ከዘመናት በፊት ለክብራችን የወሰነውን፤ ተሰውሮም የነበረውን የእግዚአብሔርን ጥበብ እንናገራለን። ከዚህች ዓለም ገዢች እንኳ አንዱ ይህን ጥበብ አሳውቀም፤ እውቀውስ ቢሆን ኖሮ የክብርን ጌታ ባልሰቀሉትም ነበር፤ ነገር ግን ዐይን ያላየችው ጆሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ሰሚውዱት ያዘጋጀው ተብሎ እንደተጻፈ እንዲህ እንናገራለን። መንፈስም የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ሰንኳ ሳይቀር ሁሉን ያመረምራልና ለእኛ እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል ገለጠው። በእርሱ ውስጥ ካለው ከሰው መንፈስ በቀር ለሰው ያለውን የሚያውቅ ሰው ማን ነው? እንዲሁም ደግሞ ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር ለእግዚአብሔር ያለውን ማንም አያውቅም። እኛ ግን ከእግዚአብሔር እንዲያው የተሰጠንን አናውቅ ዘንድ ከእግዚአብሔር የሆነውን እንጂ የዓለምን መንፈስ አልተቀበልንም። መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊ ነገር ጋር አስተያይተን መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራለን እንጂ የሰው ጥበብ በሚያስተምረን ቃል አይደለም። ለፍጥረታዊው ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ሞኝነት ነውና አይቀበለውም፤ በመንፈስ የሚመረመር ስለሆነ ሊያውቀው አይችልም። መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉን ያመረምራል ራሱ ግን በማንም አይመረመርም።” - 1ኛ ቆሮ 2:4-15

ጳውሎስ በዚህ ክፍል ውስጥ የዓለምን መንፈስ ከእግዚአብሔር መንፈስ ጋር ያነጻጽራል። ንጽጽሩ በዋናነት የሚያተኩረው ስለ እውነት ጥበብ ወይም እውቀት ላይ ነው። የሰው ልጅ የወደቀው እውቀትን ሲፈልግ ነው። እግዚአብሔር የለም የሚል የክህደት እምነት /Heathenism/

ምንጭ በእውቀት መመካት/መታበይ/ ነው፡- “ጥበበኞች ነን ሲሉ ደንቆሮ ሆነ” (ሮሜ 1:22)።

ግሪኮች የሚመክሩት በጥበብ፣ በፍልስፍና እንዲሁም እውነትን በመፈለግ ነው። የአይሁዶች መታበይ ምንጭ ገሌገግም የእውቀትና የእውነት መልክ ስላለህ” (ሮሜ 2:20) እንደሚል የእግዚአብሔርን ፈቃድ እናውቃለን የሚል ነው። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ወደ ምድር ሊመጣ እርሱን ለማውገዝ ግሪክና አይሁድ በአንድ ጎራ ተለሰፉ።

በመገለጥም ሆነ በሌላ የተገኘ የለው እውቀት፣ እግዚአብሔርን ወይም የእርሱን ጥበብ ለመረዳት አያሰችልም። ልቡ ከእግዚአብሔር በመለየቱ፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አይወድድም ወይም ሊያደርግም አይፈልግም፣ አዕምሮው ጨልሟል። እግዚአብሔርንም የእውነት ሊያውቅ አይቻለውም። በለው ልጆች ላይ የእግዚአብሔር ብርሃን በመለኮታዊ ፍቅሩ በክርስቶስ በኩል ሲበራ እንኳ አላወቁትም፤ በውስጡ ያለውንም ውበት አላዩትም።

ወደ ሮሜ ሰዎች በተጻፈው መልዕክት ላይ፣ ጳውሎስ ሰው በራሱ ጽድቅ ላይ ስላለው መተማመንና ስለ አቅም-አልባነቱ እንስቶ ጥግቷል። ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በተጻፈው መልዕክት፣ በተለይ በመጀመሪያዎቹ ሶስት ምዕራፎች ውስጥ፣ ግሪኮችንና አይሁድን ጠቅሶ የለውን ጥበብ ደካማነት አጋልጧል። የለው ልጅ ከመለኮታዊ መገለጥ - ከመንፈስ ቅዱስ ብርሃን - ውጪ እውነትን ሊያያት አይቻለውም።

የዚህ ዓለም ገዢዎች የሆኑት፣ አይሁድና አህዛብ የእግዚአብሔርን ጥበብ ባለማወቃቸው የክብርን ጌታ ሰቀሉት። ጳውሎስ ስለዚህ ዓለም ጥበብ ሊያስጠነቅቃቸው በቆሮንቶስ ላሉ አማኞች በጻፈው መልዕክት ላይ፣ ስለየትኛውም መናፍቅነት፣ የአይሁድ እምነት ወይም እግዚአብሔር የለም ስለሚል የክህደት እምነት አልተናገረም። እየተናገረ ያለው ስለ ተለቀለው ክርስቶስ የሰበካላቸውን ወንጌል ሙሉ ለሙሉ ተቀብለው ነገር ግን እውነትን በለው ጥበብ ንይል የመፈለግ አደጋ ውስጥ ለነበሩት አማኞች ነው። የእግዚአብሔር እውነት የተደበቀ፣ ሚስጥር የሆነና በመንፈሳዊ መገለጥ ብቻ ሊረዳት የሚችሉ መሆኑን ሊያስታውሳቸው እናያለን።

የእግዚአብሔር ጥበብ እና የለው ጥበብ

የአይሁዶች ክርስቶስን አለመቀበል የለው ጥበብ ያለ መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ መገለጥ መለኮታዊ ሚስጥርን መረዳት እንደማይችል ትልቅ ማላያ/ማረጋገጫ/ ነው። አይሁዶች ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ባላቸው ቅርበትና እናውቀዋለንም በሚል እንዲሁም ሕይወታቸውና ምልልላቸው ከቃሉ ጋር የተስማማ ነው ብለው በማሰብ ታበዩ። የተከሰተው ነገር ግን ቃሉን ሙሉ ለሙሉ አለመረዳታቸውንና እንዲሁም ይመጣል ብለው ይጠብቁት የነበረውን ግን ያላወቁትን መሲሕ መግፋታቸውን ያመለክተ ነበር።

ጳውሎስ በዚህ ምዕራፍ ላይ እንዳብራራው፣ መለኮታዊ መገለጥ ማለት ሶስት ነገሮችን ይይዛል። እግዚአብሔር የሚያስበውንና የሚያደርገውን በቃሉ ውስጥ ማሳወቅ አለበት። መልዕክቱን የሚያስተላልፍ እያንዳንዱ ለባዚ እውነቱን መያዝ ብቻ ሳይሆን እንዴት መናገር እንደሚገባው ያለማቋረጥ በመንፈስ ሊማር ይገባዋል። እያንዳንዱም የመልዕክቱ አድማጭ፣ ሕይወቱ በመንፈስ እንደሚመራ መንፈሳዊ ሰው አዕምሮው መንፈሳዊ እውነትን ሊረዳ የሚችል ውስጣዊ መገለጥ ሊኖረው ያስፈልጋል። የክርስቶስ ልብና አካሄድ ሲኖረን፣ በክርስቶስ ውስጥ ያለውን እውነት ማወቅና መረዳት እንችላለን።

ይህ ትምህርት በተለይ በዚህ ዘመን ላለች ቤተ-ክርስቲያንና ለያንዳንዱ አማኝ የሚያስፈልግ ነው። በአጠቃላይ ስንመለከተው፣ በእብዛኞቹ ክርስቲያኖች ዘንድ፣ የመንፈስ ቅዱስ ትምህርት አስፈላጊነት የታመነበት ነው። ይሁን እንጂ፣ በቤተ-ክርስቲያን ውስጥ በሚለጥ ትምህርትም ሆነ በአማኞች የግል ሕይወት ላይ ይህ የተባረከ እውነት በተግባር የሚታይና ሁሉ-አቀፍ የሆነ የበላይነት ሊኖረው አይስተዋልም። የመንፈስ ቅዱስ ትምህርት ከፍተኛ ስፍራ ካልተሰጠው፣ የዚህች ዓለም ጥበብና መንፈስ ንይላቸውን ያበረታሉ።

ለዚህ ማረጋገጫ ጳውሎስ በራሱ ስብከት ላይ የተናገረውን ማየት ይቻላል፡- “እምነታችሁም በእግዚአብሔር ንይል እንጂ በለው ጥበብ እንዳይሆን ቃሌም ስብከቴም መንፈስንና ንይልን በመገለጥ እንጂ፣ በሚያባብል

በጥበብ ቃል አልነበረም።” አዚህ ላይ የሚናገረው አንዱ የክርስቶስ መስቀል ወንጌል የሚለበክበትን ሁለት መንገዶች እንጂ ስለ ሁለት ዐይነት ወንጌል አይደለም። በሚያባብል በለው የጥበብ ቃል መስበክ የምንጫን አሻራ የያዘ አምነትን ይወልዳል። በለው ጥበብ ላይ ይመረከባል። በለውምትና በነገሮች አየተከተተ አስከሚቆይ ድረስ፤ ሊያብብና ሊቀጥል ይችላል። በፈተና ፊት ግን ብቻውን ጸንቶ መቆም አይቻለውም። እንዲህ ባለ ስብከት ለው አማኝ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ደካማ አማኝ ነው የሚሆነው።

በሌላ በኩል ደግሞ፤ በመንፈስ ስብከት የተፈጠረ እምነት በእግዚአብሔር ገይል ጸንቶ ይቆማል። አማኝ ከለው በላይ በሆነው፤ ከሕያው እግዚአብሔር ጋር በቀጥታ በሚያገናኘው በራሱ በመንፈስ ቅዱስ በሆነ ስብከት ስለሚመራ እምነቱ በእግዚአብሔር ገይል ጸንቶ ይቆማል። የአብዛኛው አማኝ መንፈሳዊ ሁኔታ በእግዚአብሔር ገይል ጸንቶ የቆመ ትንሽ እምነት ያለው ደካማና አንዲሁም አቅም ያነሰው ነው። ለዚህ ምክንያቱ ደግሞ መንፈስንና ገይልን በመግለጥ ላይሆን በለው ጥበብ በሚደረጉ ስብከቶች መብዛት ነው። ለባዚያዎቻችንና አስተማሪዎቻችን በሚናገሩበት መንፈስ(የለው መንፈስ) እና አንዲሁም ምዕመኑ በሚለማበትና በሚረዳበት መንገድ ላይ ለውጥ ይምጣ ከተባለ፤ መጀመር ያለበት ከአያንዳንዱ አማኝ የግል ሕይወት ሊሆን ይገባል።

የራስህን ጥበብ ስቀለው

የራሳችንን ጥበብ ልንፈራው ይገባናል። “በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህም ማስተዋል አትደገፍ።”(ምላ 3:5) ጳውሎስ በ1ኛቆሮ. 3:18 ላይ አንዲህ ይላል፡- “ማንም ራሱን አያታልል፤ ከእናንተ ማንም በዚህች ዓለም ጥበበኛ የሆነ ቢመስለው ጥበበኛ ይሆን ዘንድ ሞኝ ይሁን።” መጽሐፍ በገላትያ 5:24 ላይ “የክርስቶስ ኢየሱስም የሆኑት ሥጋን ከክፉ መሻሩና ከምኞቱ ጋር ስቀሉ” ብሎ ሊነግረን የሥጋን መረዳትና ሥጋዊ አዕምሮን ያጠቃልላል። በእኛ ውስጥ ምንም መልካም ነገር ስለሌለ ራሱን መስቀል ማለት የራስን መልካምነት፤ የራስን ብርታት እንዲሁም የራስን ፈቃድ መተው ነው። መልካምነትን፤ ብርታትንና እንዲሁም እግዚአብሔርን የሚያስደስት ፈቃድ እንዲሰጠኝ ወደ ክርስቶስ እመለክታለሁ።

የራሴን ጥበብም እንዲሁ ላደርግ ይገባኛል። አዕምሮ - የለው አጅግ አስገራሚና አምላካዊ ባህርያት የተከማቸበት ማዕከል ነው። ነገር ግን በንጢአት ቁጥጥር ሆኖ በንጢአትም ተሞላ። ለው በመንፈስ ዳግም ተወልዶ እንኳ ተፈጥሮአዊ የሆነው አዕምሮው የእግዚአብሔርን እውነት ለመረዳትና ለማወቅ እንደሚሞክር አያውቅም። ሕይወትን የማላደግና የመቀደስ ገይል የሌላቸው በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናቶችና ትምህርቶች የበዙበት ምክንያት በአጭሩ - በመንፈስ ቅዱስ የተገለጠና የተቀበልነው እውነት ስላልሆነ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ተምረነው ነገር ግን መረዳታችን ለአጭር ጊዜ ብቻ ይሆንና በትውስት መልክ ብቻ ለሚቀረው እውነትም እንዲሁ ነው።

መና በምድር ላይ ሊከማች ወዲያውኑ ዋጋውን እያጣ ይሄዳል።እንዲሁ ከለማይ የተቀበልነው እውነትም በየዕለቱ አዲስ ቅጣትን ካላገኘ በቀር መለኮታዊ ትኩሰነቱ አየቀዘቀዘ ይሄዳል። አንድ አማኝ የሥጋ ገይል ከየትኛውም ነገር በበለጠ በአዕምሮ ውስጥ ሆኖ በራሱ የመስኮት ቃልን ለመረዳት እንደሚጥር ሊያውቅ ይገባል። ይህን ማወቁ ጳውሎስ “ምኝ መሆን” ብሎ የተናገረውን ሁልጊዜ እንዲያስላስል ያደርገዋል። የእግዚአብሔርን ቃል ባነበበ ወይም የእግዚአብሔርን እውነት ባላላለ ቁጥር ከመንፈስ ቅዱስ ለመማር በእምነት መጠባበቅና ለመማር የተዘጋጀ ሊሆን ያስፈልገዋል። ሥጋዊ የመረዳት ገይልን ያስወገደ የተገረዘ ጆሮ እንዲለጠው መጠየቅ አለበት። ይህም ሊሆን በልባችን ውስጥ ያለው በክርስቶስ ኢየሱስ ያለ የሕይወት መንፈስ (ክርስቶስም እንዳደረገው) የሕይወትን መታዘዝ ይመለከታል። እንዲህ ባሉ አማኞች ላይ “ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ለውረህ ስሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመለግናለሁ” (ሉቃ 10:21) የሚለው ቃል ይፈጽማል።

ለሁሉም አገልጋዮችና አስተማሪዎች፤ ለሁሉም ፕሮፌሰሮችና የስነ-መለኮት ሊቃውንት፤ ለሁሉም የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎችና አገባቢዎች የቀረበው ትምህርት ጥልቅና በአትኩሮት ሊመረመር የሚገባው ነው። “ስለኛ ግን እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል ገለጠው” (1ኛቆሮ. 2:10) የሚለው ቃል በሁሉም የስነ-መለኮት ሴሚናሪዎቻችንና ማሰልጠኛ ተቋማት ውስጥ ቢጻፍ እመኛለሁ። የተቀበልነው የመጽሐፍ ቅዱስ እውቀት ይዞት የሚመጣው በረከትና ገይል በመጽሐፍ ቅዱስ እውቀት

መጠን፤ ግልጽነት ወይም ጥራት እንደማይወሰን እንልጋቸዋለን። ምዕመናኑን ሊያስተምሩ ይገባል።

በ1ኛሳሙ. 2:30 ላይ “ያከበሩኝን አክብራለሁ” እንደሚል ገይልንና በረከትን የሚያመጣው በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚኖረን የእውነተኛ መደገፍ ልክ ነው። የዚህ ሀሳብ እውነትነት ከዚህ ቃል በበለጠ መልኩ በየትኛውም ስፍራ አይገለጥም። የሥጋ ክንጥበቡ መሰቀል ከላይ በሆነ የመንፈስና የገይል መገለጥ ከሁሉም በላይ መልኩ ይረጋገጣል።

አንድ ክርስቲያን፤ የእግዚአብሔር ገይል ህልውና ባልተገለጠበት ሁኔታ፤ ግሩም ሀሳቦችንና መልካም ስሜቶችን የጥበብ መገለጥ እድርጎ በማለብ ራሱን ሊያታልል ይችላል። የሰው ገዝብ ከእግዚአብሔር ገይል ጋር ይጸረራል። ብቸኛው የመለኮታዊ ጥበብ እውነተኛ መገለጫ በገይሉ ውስጥ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ማለት ገይል እንጂ ቃላት፤ ሀሳቦችና እንዲሁም እውቀት አይደለም። ሃይማኖታችን በእግዚአብሔር ገይል ውስጥ ያልሆኑ፤ ምን ያህል ግሩም ቃላትን፤ ሀሳቦችንና ስሜቶችን እንደያዘ ማየት እንችል ዘንድ ዐይኖቻችንን ይክፈትልን።

በቃሉ ውስጥ የክርስቶስ ብርሃን በእንተ ላይ መብራቱ ብቻ በቂ አይደለም። የመንፈሱ ብርሃንም በውስጥህ ሊበራ ይገባል። ቃሉን በምታጠናበት፤ ሰብካት በምትሰማበት እንዲሁም ሃይማኖታዊ መጻሕፍትን በምታነብበት በየትኛውም ጊዜ በትሕትና ውስጥ ልትሆን ይገባል። የራስህን ጥበብ ከደህ መለኮት ለሆነው መምህር በእምነት ራስህን እቅርብ። እርሱ በውስጥህ እንደሚኖር ያላንጻች ጥርጣሬ እመን። ለእያሱ ሁሉ መናገሩን ሰናቀርብ እና ስንታዘዝ መንፈስ ቅዱስ የበላይ ሆኖ የውስጥ ማንነታችንን ይቀድሰዋል። ለእርሱም ራስህን በማቅረብህ ሀሴትን እድርግ።

በውስጥህ ያለውን የዚህችን ዓለም መንፈስ ከእነ ጥበቡና ተዕቢቱ አስወግድ። በእግዚአብሔርም መንፈስ ለመመራት በተሰበረ መንፈስ ወደ እርሱ ና። “የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም እትምሰሉ” (ሮሜ 12:2)። መንፈስ ፍጹም የሆነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ብቻ ለማወቅ የሚሻውን የተለወጠንና የታደሰን ሕይወት ያስተምራል። የራስህን ሥጋዊ ጥበብ ካድ።

እግዚአብሔር እንደሚሰጥህ ቃል የገባልህን ጥበብ በውስጥህ ጠብቅ። በሰው ልብ ያልታሰበውን እየጨመረ በሚሄድ መልኩ እየመሰከርክ “ለእኛ ግን እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል ገለጠው” የሚለውን ትረዳለህ።

ጸሎት

ጌታ ሆይ፤ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ጥበብ እንደሆነ ያላቸው እውቀት በማነሱ ምክንያት፤ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ገይል ሆኖ በማይገለጥበት ጉባኤ ሁሉ አስተምር። እያንዳንዱ የእግዚአብሔር ልጅ በውስጡ በሚኖረው ክርስቶስ ትምህርትና መገለጥን ያገኝ ዘንድ ህዝብህን መምራት እንድትችል ቤተ ክርስቲያንን አስተምር። እምላኬ ሆይ፤ ቃሉንና የእግዚአብሔርን እውነት ለመረዳት የሚሞክረውን ትልቅ መስናክል የሆነውን የራሳችንን ጥበብና ሀሳብ እሳየን። ጥበብኛ እንሆን ዘንድ ሞኞች እንድንሆን አስተምረን። መንፈስ ቅዱስ በእርግጠኝነት የማስተማር፤ የመምራትና ወደ እውነት የመምራት ሥራውን ይሠራ ዘንድ መላው የሕይወታችን እርምጃ በእምነት ይሞላ። ይህ ይሆንልን ዘንድ እንናፍቃለን። አሜን።

ምዕራፍ 23

መንፈስ እና ሥጋ

«እንዲህ የማታስተውሉ ናችሁ? በመንፈስ ደምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁን?» - ገላትያ 3:3

«እኛ በመንፈስ እግዚአብሔርን የምናመልክ፣ በክርስቶስ ኢየሱስም የምንመክ፣ በሥጋም የማንታመን እኛ የተገረዘን ነንና። እኔ ግን በሥጋ ደግሞ የምታመንበት አለኝ። ሌላ ሰው ማንም ቢሆን በሥጋ የሚታመንበት እንዳለው ቢመስለው - እኔ አበልጠዋለሁ።» - ፊልጵ. 3:3-4

ሥጋ የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የሚወክለው የወደቀውን ማንነታችንን - ማስትም ነፍስና አካልን ነው። ነፍስ ስትፈጠር፣ በመንፈሳዊውና ዓለማዊው (በማይታየውና በሚታየው) መካከል ሆና በሁለቱ መካከል ፍጹም የሆነ ውህደት በመፍጠር ስውን ወደ ፍጻሜው ማስትም መንፈሳዊ አካል ወደመሆን ስመምራት ነበር።

ነፍስ ስሜቶችን ወደ ማድመጥ በማዘንበሷ የመንፈስን ሕግ ጥላ በአካል ጎይል ሥር ወደቀች - ሥጋም ሆነች። ይህም በመሆኑ ሥጋ ከመንፈስ ተሳይቶ የሚኖር ብቻ ሳይሆን ጠላቱም ጭምር ሆነ። «ሥጋ በመንፈስ ላይ ይመኛል» (ገላ 5:17)።

ሥጋ በመንፈስ ላይ ባለው በዚህ ተቃውሞ፣ ሁለት ጎኖች አሉ። አንደኛው ሥጋ ገጢአት በመሥራቱና የእግዚአብሔርን ሕግ በመተላለፉ በመንፈስ ላይ መመኘቱ ነው። ሌላኛው ደግሞ፣ በመንፈስ ላይ ያለው ተቃውሞ እግዚአብሔርን ለማገልገልና ፈቃዱን ለማድረግ ባለው መሻት ላይ አስገራሚ በሆነ መልኩ ይታያል። በሥጋ ሥር በመሆኗ ምክንያት፣ ነፍስ ከመንፈስ ጋር አገናኝቷት የነበረውን እግዚአብሔርን ከመፈለግ/ከመውደድ/

ይልቅ ራሷን ፈሰገች/ወደደች፡፡ ራስ ወዳድነት በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ ገነነ፡፡ ራስ ወዳድነት የነፍስ ዋና መርሆዋ ሆነ፡፡

ይህ የራስ ወዳድነት መንፈስ በእግዚአብሔር ላይ በስውርና ባለው ጎይል ሁሉ ያምጻል፤ ነፍስ እግዚአብሔርን ለማገልገል ስትሻ እንኳ፤ ጎይሉን ተጠቅሞ መንፈስ በብቸኝነት እንዳይመራ ይቃወማል፡፡ ሃይማኖታዊ ለመሆን ባለው ጥረት መንፈስን ወደኋላ የሚያስቀርና የመንፈስን እሳት የሚያጠፋ ቀንደኛ ጠላት ነው፡፡ ይህ የሥጋ አላችነት/አታላይነት/ ጳውሎስ በገላትያ ሰዎች መካከል ያስተዋለውንም ዐይነት ችግር እንዳንዴ ያስከስታል "በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁን?"፡፡ በመንፈስ ሥር መሆናችን ወይም ለእርሱ መለጠታችን ለእርሱ ፍጹም በሆነ (ባልተሸራረፈ) ሁኔታ በመገዛትና በትሕትና በመጠበቅና በመደገፍ ቀጣይነት ያለው ሲሆን ይገባል፡፡ ይህ ካልሆነ ግን፤ መንፈስ የጀመረው በሥጋ ተጽዕኖ ሥር ይወድቃል፡፡

የሰይጣን መሣሪያ

ሥጋ እግዚአብሔርን ማገልገል ሲፈልግ፤ የጎጢአት ብርታት ይሆናል፡፡ ራሳቸውንና ሥጋዊ ሃይማኖታቸውን ጻድቅ እድርገው የሚያዩት ፈሪሳውያን በትዕቢትና በራስ ወዳድነት ወጥመድ ሥር ወድቀው የጎጢአት እገልጋዮች ሆኑ፡፡ እርስ በእርስ ለመጠፋፋት እደጋ ተጋላጭ እስኪሆኑ ድረስ፤ በገላትያ ሰዎች መካከል የሥጋ ሥራ ጎልቶ ይታይ ነበር፡፡

በሥጋ የሚመሩ ሃይማኖተኞች እንዲሆኑ በማነሳሳት ነፍስን በእሥራት ውስጥ መክተት አደገኛ የሰይጣን የተንኮል መሣሪያ ነው፡፡ የሥጋ ጎይል በምንም ዐይነት እግዚአብሔርን ማስደለትና እንዲሁም ጎጢአትን መቆጣጠር እንደማይችል ለይጣን ያውቃል፡፡ እንዲህም ሲሆን፤ እግዚአብሔርን በማገልገል ሂደት ውስጥ የሥጋ የበላይነት በመንፈስ ላይ ስለሚሆን ጎጢአትንም ለማገልገል ይኼው የበላይነት ተጠብቆ እንደሚቆይ ያውቃል፡፡

መንፈስ ቅዱስ በአምልኮ ሕይወት ውስጥ የበላይ ገዥ የሚሆነው በተገለጠ የመታዘዝ ሕይወት ውስጥ የመምራት ጎይል ሲኖረው ነው፡፡ ራስ ወዳድነትንና ንዴትን አስወግጄ ከሰው ጋር በሚኖረኝ መስተጋብር ራሴን

በመካድ ለመመላለስ ከፈለግሁ፤ በመጀመሪያ ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረኝ መስተጋብር ራሴን መካድ መቻል አስብኝ፡፡ ነፍሳችን እግዚአብሔር ለሚኖርበት ለመንፈስ መስገድን መማር ይገባታል፡፡

በመንፈስ በማምለክና በሥጋ በመታመን መካከል ያለው ንጽጽር ጳውሎስ - ምስጋናው ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰው ሰላላሆነው ስለ እውነተኛው መገረዝ - የልብ መገረዝ - በሚያምር አገላለጽ ገልጾታል፡፡ "እኛ በመንፈስ እግዚአብሔርን የምናመልክ፤ በክርስቶስ ኢየሱስም የምንመካ፤ በሥጋም የማንታመን የተገረዘን ነንና" (ፊልጵ 3፡3)፡፡ ጳውሎስ ክርስቶስ ኢየሱስን ማዕከል አድርጎ፤ በአንድ በኩል፤ የአምልኮን ከፍተኛ አደጋ፤ በሌላ በኩል ደግሞ፤ ከአምልኮ የሚገኘው ሙሉ ደስታ የሚጠበቅበትን ከለላ ያመለክተናል፡፡ ለክርስቶስ ኢየሱስ ክብርን ከማያመጡ ነገሮች ሁሉ ዋነኛው በሥጋ መታመን ነው፡፡ በመንፈስ ማምለክ ሕይወትና እውነትን በብቸኝነት ማሳየት የሚችል ነው፡፡ በክርስቶስ ኢየሱስ መክበር ማለት ምን ማለት እንደሆነ መንፈስ ቅዱስ ይግለጥልን!

በሥጋ መታመን ጎልቶ በሚታይበት መንገድ ክርስቶስ ኢየሱስን የማክበር አምልኮ እንዳለ ታሪክና ልምድ ያስተምሩናል፡፡ ይህ ዐይነት አምልኮ በገላትያ ሰዎች ዘንድ ነበር፡፡ ጳውሎስ አጥብቆ ሲቃወማቸው የነበሩት አስተማሪዎች በሙሉ የክርስቶስና የመስቀሉ ስባኪዎች ነበሩ፡፡ በእግዚአብሔር መንፈስ ጀምረው የኋላ ኋላ የራሳቸውን ጥበብና ሀሳብ በመጠቀም መስቀል ምን ማለት እንደሆነ መግለጽ ጀመሩ፡፡ መስቀልን በሕግና በሥጋ ከሚመራው ሃይማኖት ጋር አስታረቁ፡፡

ከገላትያ ቤተ ክርስቲያን ስህተት ነጻ እንደሆነ በልበ ሙሉነት በሚናገሩ የአሁን ጊዜ አብያተ-ክርስቲያናት ጭምር በገላትያ የነበረው ስህተት ሲደገም እናያለን፡፡ የገላትያ መልዕክት ዋነኛ ትምህርት እስኪመስል ድረስ በእምነት ስለሚገኝ ጽድቅ ምን ያህል ጊዜ ተደጋግሞ የተሰጠ ትምህርት እንደሆነ እስቲ እናስተውል፡፡ በውስጣችን የመንፈስ ቅዱስን መኖር በእምነት እንደተቀበልን እንዲሁም በመንፈስ ስለ መመላለስ የተሰጠ ትምህርት እምብዛም አልነበረም፡፡

በሥጋ አለመታመን

የተሰቀለው ክርስቶስ የእግዚአብሔር ጥበብ ነው። ክርስቶስን ከማክበር ጋር የተያያዘ የሥጋ መታመን በራሱ በሥጋ ጥበብ የታየ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ለመንፈስ ግላዊ ትምህርት አስፈላጊነት ብዙም ትኩረት ባልሰጠው በተፈጥሮአዊው አዕምሮ ጎይል ተጠንቷል፤ ተሰብኳል፤ ተደምጧል እንዲሁም ታምኖበታል። ከመለኮት ሳይሆን ከሰው በሆነ ትምህርት ቢሆንም እንኳ ሰዎች እውነትን እንዳገኙ አድርገው መቀጠራቸው በገሃድ የሚታይ ነው። እግዚአብሔር እውነቱን በራሱ ብርሃን ውስጥ እንዲገልጥ በሚፈልግ ዝንባሌ የመማር ዝግጁነት ያላቸው ሰዎች እምብዛም አይታዩም።

ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ጥበብ ሰቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ጎይልም ጭምር ነው። በሥጋ መታመን የታጀበ፤ ክርስቶስ ኢየሱስን ማክበር በክርስቲያን አብያተ ክርስቲያናት በአብዛኛው ሥራቸው ውስጥ ይታያል። ከላይ ከለማይ የሚመጣን ጎይል ከመጠበቅ ይልቅ፤ የሰው ጥረትና ቅንጅት ትልቁን ድርሻ ይይዛል።

በትላልቅ የክርስቲያን ድርጅቶች፤ በአንድ ሰው በሚመሩ አብያተ ክርስቲያናትና በክርስቲያኖች የውስጥ ሕይወት ውስጥ ባለው በዚህ ዋነኛ ጠላት ምክንያት እጅግ በርካታ ጥረቶች ሳይሳኩ ቀርተዋል። ክርስቶስን፤ ማንነቱንና ሥራውን እንደ ብቸኛ ተስፋ ይቀበላሉ። ለክርስቶስ ሳይቆጥቡ ክብርን ይሰጣሉ። ይሁን እንጂ፤ በአፍታኛ ደረጃ በሥጋ መታመናቸው ጥረታቸውን ውጤት አልባ ያደርገዋል።

ክርስቶስ የእግዚአብሔር ጥበብና የእግዚአብሔር ጎይል ነው። በራሳችን ብርታት የመታመናችን ሁሉ መነሻ በራሳችን ጥበብ ላይ ያለን መታመን ማለትም ቃሉ ስላለን እግዚአብሔርን እንዴት ማገልገል እንዳለብን እናውቃለን የሚል አሳቤ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል በሰው ጥበብ የመቀበል ዝንባሌ በቤተ ክርስቲያን ላይ የተጋረጠ ትልቁ አደጋ ነው። የሰው ጥበብ ሚስጥራዊና ሰውር በሆነ መንገድ በመንፈስ የጀመርነውን በሥጋ እንድንጨርስ አቅጣጫ አሳች መንገድ ነው።

ብቸኛው ዋስትናችን መንፈስ ቅዱስ ነው። የደህንነት መንገድ ማለት በታላቅ መሻት በእርሱ (በመንፈስ ቅዱስ) ሰመማር መዘጋጀትና በሥጋ ወጥመድ ላለመያዝ በቅዱስ ፍርሃት መመላለስ ነው። ይህም ክርስቶስ ለመንፈስ እንደሰጠው ቃል በሁሉ ነገር በመታዘዝ በውዴታ ራስን መስጠት ነው። ከዚህ ሁሉ ጋር ተያይዞ፤ መንፈስ በመለኮታዊ ጎይል ሕይወታችንን ተቆጣጥሮ ለእኛው የሚኖርልን ሕያው እምነት ነው።

ክልብ በሆነ መሻት በቅድስናና በበረከት የተሞላ ሕይወት እንዲኖራቸው የሚጥሩ በርካታ ሰዎች የውድቀታቸውን ሚስጥር እዚህ ያገኙታል። ይህን መጽሐፍ ለጽፍ የነበረኝ አንዱ ዋና ዓላማና ልባዊ ጸሎቴ እነዚህን ሰዎች ለመርዳት ነው።

ምናልባት በጉባኤ ውስጥ፤ በመጽሐፍ ወይም ከሰው ጋር ባለ ንግግር ወይም ከእርሱ ጋር ባለ ቅዱስ የሕይወት ምልክት ወቅት በተደረገ የግል ጸሎት ኢየሱስ በሙላት ተገልጦላቸው ይሆናል። እንዲህ ያለ አማኝ ሁሉም ውብና ቀላል እንደሆነ እንዲሁም ያንን ለሜት ምንም ነገር አያጠፋውም ብሎም ያስባል። ከዚያም ባለፈ ያየውን ነገር እውነትና ቅርብ ነው ብሎ ሊቀበል ከዚህ ቀደም በማያውቀው ጎይል ደስታና ልምምድ ውስጥ ይገባል።

ይሁን እንጂ፤ ይህ ለሜት ለረጅም ጊዜ አልቆየም። ከሥር መሠረቱ ትል/ነቀዝ/ ነበረበት። እንዲህ ሊሆን የቻለበትንም ምክንያት ለማወቅ የተደረገው ሙከራ ትርፉ ድካም ነበር። በተደጋጋሚ ተሰጥቶ ሊሆን የሚችለውም መልስ ራስን ሙሉ ለሙሉ አስመስጠት ወይም የእምነት ፍጹም አለመሆን ነው የሚል ነው። አማኝ ግን ሁሉን ነገር ትቶ ለመከተል ዝግጁ እንደነበር ነው የሚያውቀው። ኢየሱስ ሁሉን ነገር እንዲቆጣጠርና እንዲሁም በሁሉ ነገር ሊያምነው ይች ነበር።

የተባረከውን የእግዚአብሔርን ቃል አስተምህሮ እንመልከት። በክርስቶስ ኢየሱስ መክበርህን ያገደፈው በሥጋ መታመንህ ነው። መንፈስ በራሱ ሊያደርግ የሚችለውን በራስህ ማድረግህ ነው። መንፈስ እነፍስ ትጋት ጋር ይሰማማል በሚል ተስፋ መንፈስ ቅዱስ ይመራል እናም ሁሉን ያከናውናል ብሎ ከማመን ይልቅ፤ የበላይነቱን ነፍሱ ለለወሰደች ነው።

ይኼ ማለት ራስን ሳይክዱ ኢየሱስን መከተል ነው። ሚስጥራዊው መስናክል ይህ ነበር።

ከዚህ እደጋ ልንጠበቅ ስለምንችልበት ብቸኛ መንገድ ጳውሎስ የሚለውን ቀርቦን እንመልከት። "እኛ በመንፈስ እግዚአብሔርን የምናመልክ፣ በክርስቶስ ኢየሱስም የምንመካ፣ በሥጋም የማንታመን የተገረዘን ነንና።" እዚህ ላይ የመንፈሳዊ አምልኮን ሁለት ክፍሎች እናገኛለን። መንፈስ ኢየሱስን ከፍ ከፍ - ሥጋን ደግሞ ዝቅ ዝቅ ያደርጋል። የእውነት በኢየሱስ መክበርና እንዲሁም እርሱን በእኛ ውስጥ ማክበር የምንፈልግ ከሆነ፣ እግዚአብሔርን በመንፈስ ማምሰክ ምን ማለት እንደሆነ ልናውቅ ይገባል።

በሰው ሕይወት ውስጥ ሕይወት ሰጪ የሆኑ ሁለት መርሆች መኖራቸውን ጠንቅቀን ለመረዳት እንሞክር። አብዛኞቹ ክርስቲያኖች አንዴ ሰአንደኛው ሌላ ጊዜ ሰሌላኛው ራሳቸውን እያቀረቡ የተቀየጠ ሕይወት ይመራሉ። የእግዚአብሔር ፈቃድ በሥጋ ምኞት ፈጽሞ እንዳንመራ ነው። እርሱ የሚፈልገው በመንፈስ እንድንመራ ነው። ስለእግዚአብሔር ፈቃድ እንታዘዝ። መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን ሕይወታችን ከፈቃዱ ጋር በመስማማት ይኖር ዘንድ ነው። መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን በሕይወታችን በመግለጥ እንዴት በእኛ ውስጥ እዲስ ሕይወት እንደሚዘራ እግዚአብሔር ይግለጥልን። ከዚያም "አሁን እኔ ሕያው ሆኜ እልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል" ማለት እንችላለን (ገላ 2:20)።

በኢየሱስ ያለ ክብር

አንድ ጊዜ ብቻ ልድገመው ፣ የዚህ መጽሐፍ ዐላማ፣ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለ ክብር ነው። በመንፈስ ቅዱስ በሚደጠምቀው በክበረው በእርሱ ክብሩ። የራሱን መንፈስ በውስጥህ እንዳኖረ ያስአንዳች ማወሳሰብና እርጋታ በእርሱ እመን። በሰጠህ ስጦታ እመን። በውስጥህ በሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ እመን። ይህ በውስጥህ ያለው የክርስቶስ ሕይወት ሚስጥር እንደሆነ ተቀበል። መንፈስ ቅዱስ በመንፈስህ ድብቅ ስፍራ ውስጥ አለ። አድምጠው። ነፍስህ በቅዱስ ፍርሃትና በመንቀጥቀጥ በእውነቱ ክብር ሥር። የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ በእርግጥ በውስጤ አለ ብላ በእግዚአብሔር ፊት እስክትሰማድ ድረስ ኢየሱስንና ቃሉን እመን።

ይመራህ ዘንድ ራስህን ስጠው። ምሪት ማለት በአዕምሮና በህሳብ ብቻ ሳይሆን በሕይወትና በአመለካከት ጭምር መሆኑን ተመልከተናል። በምታደርገው ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ ምሪትን ለማግኘት ራስህን ስለእግዚአብሔር አሳልፈህ ስጥ። የመንፈስ ሙላት ኢየሱስን ለሚወዱትና ለሚታዘዙት ቃል የተገባላቸው ነው። በፍጹም ልብህ እንደምትወደውና እንደምትታዘዘው እርሱ ያውቃል ብለህ ለመናገር አትፍራ። የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ዋናው አጀንዳ ምን እንደነበር አስታውስ፤ ዋና አጀንዳው፣ ተሰይቷቸው የሄደውን ኢየሱስን በውስጣቸው ስመትክል ነው።

ተሰይቶኝና ርቀኝ ባለው ኢየሱስ ልክብር እልችልም። ጥረት ሳደርግም የሥጋን እርዳታ እሻሰሁ። የእውነት ልክብር የምችለው ባለ /ላገኘው በምችል/ መንፈስ ቅዱስ በውስጤ ከፍ ከፍ በሚያደርገውና በሚገልጠው ክብሩ ነው። መንፈስ ቅዱስ ይህን ሲያደርግ፣ ሥጋ ዝቅ ዝቅ ይላል፣ እንዲሁም እንደ እርጉም ነገር በመስቀል ይስቀላል። ይህም ሲሆን፣ የሥጋ ሥራዎች ይሞታሉ። እናም ከዚህ በኋላ መላው ሃይማኖቱ፣ በመንፈስ እግዚአብሔርን ማምሰክ፣ በክርስቶስ ኢየሱስም የምመካ፣ በሥጋም የማልታመን ይሆናል።

በመንፈስ እንደጀመርህ ፣ ቀጥል ፣ በመንፈስ ጽና። አንድ በመንፈስ የጀመርኸውን ወይም የቀጠልኸውን ነገር በሥጋ ከመጨረስ ተጠበቅ። "በሥጋ አስመታመን" መፈክርህ/ቀረርቶህ/ ይሁን። ሥጋን አለማመንና በሥጋ በመመራት መንፈስን እንዳላላዝን የሚል ፍርሃት፣ በእግዚአብሔር ፊት ዝቅ ብለህና እንዲሁም በትሕትና እንድትኖር ያድርግህ። ኢየሱስ ማን እንደሆነና እንዲሁም የሚሠራውን ሁሉ ማየት ትችል ዘንድ እግዚአብሔር የመገለጥን መንፈስ እንዲሰጥህ ጠይቅ። መንፈስ ቅዱስ ሕይወትህን ይረከባል፤ ኢየሱስም ጠባቂ፣ መሪና የነፍስህ ሕይወት ሆኖ በውስጥህ ይነግሣል።

ጸሎት

አባታችን ሆይ፤ ሥጋ አንዴት በቁጥጥር ሥር እንደሚውልና ገይሎ መለበር እንደሚችል ማወቅ እንችል ዘንድ አስተምረን። በተወደደው ልጅህ ሞት አሮጌው ማንነታችን ተሰቅሏል። መሞት የሚገባው ነገር ሁሉ ከአሮጌው ማንነታችን ጋር ይመስላል። ቅዱሱ መንፈስህ እንዲመራንና እንዲገዛን ራሳችንን እናቀርባለን። ከክርስቶስ በመንፈስ ሕይወታችን እንደሆነ እናምናለን፤ ሰለሆነም የጥረትና የሥራ ሕይወት አልፎ ፍጹም ልዩ የሆነ አዲስ ሕይወት በውስጣችን መሥራት ጀምሯል። አባታችን ሆይ፤ መንፈስህ በውስጣችን ሕይወት እንዲሆን ለመንፈስህ ሁሉን ነገር አላልፈን እንሰጣለን። አሜን።

ምዕራፍ 24

መንፈሳዊ ነህ ወይስ ሥጋዊ?

“እኔም ወንድሞች ሆይ፤ የሥጋ እንደመሆናችሁ በክርስቶስም ሕፃናት እንደመሆናችሁ እንጂ መንፈሳዊያን እንደመሆናችሁ ልነግራችሁ አልቻልሁም። ገና ጽኑ መብል ለመብላት አትችሉም ነቢርና ወተት ጋትጋችሁ። ገና ሥጋውያን ናችሁና እስክ አሁን ድረስ ገና አትችሉም። ቅናትና ክርክር ስለሚገኝባችሁ ሥጋውያን መሆናችሁ አይደላችሁምን? እንደ ሰው ልማድስ አትመላለሱምን?” —1ኛ ቆሮንቶስ 3:1-3

“በመንፈስ ብንኖር፤ በመንፈስ ደግሞ አንመላለስ።” - ገላትያ 5:25

በቀደመው ምዕራፍ ላይ፤ ጳውሎስ የአማኙን መንፈሳዊነትን ከተፈጥሮአዊነት ጋር እነጻጽሯል። በመንፈሱ የሚመራንና በነፍሱ የሚመራን ሰው እነጻጽሯል (1ኛ ቆሮ 2:14-15 ን ይመልከቱ)። ለቆሮንቶስ ለዎች፤ ምንም እንኳ መንፈስ ቅዱስ ቢለጣቸውም፤ መንፈሳዊያን ብሎ ሊጠራቸው እንዳልቻለ በመንገር ከላይ ያየነውን ንጽጽር ይደግፋል።

መንፈሳዊ የሚለው ቃል የሚገልጸው መንፈስ ቅዱስን ለተቀበሉ ብቻ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው መላውን ሕይወታቸውን እንዲቆጣጠርና እንዲመራ ለእርሱ ራሳቸውን ለስጡት ነው። ይህንን ያላደረጉና የሥጋ ገይል ከመንፈስ ገይል በላይ የሚገለጥባቸው፤ ሥጋውያን እንጂ መንፈሳዊያን ተብለው ሊጠሩ አይገባም።

ከዚህ የምንረዳው፤ ሰው በላስት ዐይነት ማንነት ሊገኝ እንደሚችል ነው። እንደኛው፤ የእግዚአብሔር መንፈስ የሌለው፤ ገና በመንፈስ ዳግም ያልተወለደና በተፈጥሮአዊ ማንነት ላይ ያለ። ሁለተኛው፤ በመንፈስ ዳግም ተወልዶ በክርስቶስ ሕፃን የሆነና እንዲሁም ለሥጋ ገይል መንገድ የሚከፍት ሥጋዊ ማንነት ላይ ያለ። ሌላኛው፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍጹም የበላይነት ያለበት አማኝ፤ መንፈሳዊ ሰው፤ ነው። ይህ የቆሮንቶስ

መልዕክት ክፍል በውስጣችን ያለውን የመንፈስ ሕይወት በተመለከተ ምክር አዘል ትእዛዛትን በብዛት የያዘ ነው።

ሥጋዊ ክርስቲያን

በክርስቶስ ብዙ ያላደገ (ሕፃን የሆነ) ክርስቲያን አሁንም ድረስ ሥጋዊ ነው። በመንፈስ ዳግም መወለድ ልደት ነው። የማንነታችን መሠረትና ማዕከል የሆነው መንፈሳችን በእግዚአብሔር መንፈስ ታድሶ በእርሱ የተሞላ ነው። ነገር ግን ይህ ገይል ማዕከል ከመሆን አልፎ ሁለመናችንን አስከፋጣጠር ድረስ ጊዜ ይወስዳል። የእግዚአብሔር መንግሥት አንደ ዘር ነው። በክርስቶስ ያለ ሕይወት ደግሞ ዕድገት ነው።

በበሰሰ ክርስቲያኖች ዘንድ ብቻ የሚገኘውን ብርታት በክርስቶስ ሕፃን ከሆኑት መጠበቅ ከተፈጥሮ ሕግና ጸጋ ጋር የሚጋጭ ነው። በቅርብ ጊዜ ድንገት(ድነት) ያገኙ ክርስቲያኖች ሰላዳዊ ለክርስቶስ ያላቸው ልብና ፍቅር ታላቅ ቢሆንም፤ ስለ ራስና ስለ ንጢአት ጥልቅ ዕውቀት የሚኖራቸው በጊዜ ሂደት ነው። ስለ እግዚአብሔር ፈቃድና ጸጋ ለማወቅ፤ አማኙ መንፈሳዊ መረዳቱ ሲያድግ ይገባል።

ጌታን ካወቁ ቅርብ ጊዜ በሆናቸው አማኞች ውስጥ የሚፈጠር ጥልቅ ስሜትና አንዲሁም መለኮታዊውን እውነት በማለላለል ሀሴት ማድረጋቸው ተፈጥሮአዊ ነው። ጸጋ አየበዛ ሊሄድ፤ ፈቃድ አጅግ አስፈላጊ ነገር እየሆነ ይሄዳል። የመንፈስን ገይልና ሥራ በሕይወት ውስጥ መጠባበቅ፤ አዕምሮ ብቻውን ሊለጥ የሚችላቸውን ሀሳቦችና ምልክታዎች ከመጠባበቅ የበለጠ አስፈላጊ ነው። በክርስቶስ ሕፃን የሆነ አማኝ ሥጋዊ በመሆኑ ሊያለገርመን አይገባም።

አብዛኞቹ ክርስቲያኖች ሥጋውያን ናቸው። እግዚአብሔር የነገረን ማደግ እንደሚገባን ብቻ ሳይሆን፤ ለዕድገት የሚያስፈልጉንን አስፈላጊ ነገሮችና ገይል ሁሉ ሰጥቶናል። ይሁን እንጂ፤ ወደ ፍጽሞና ማደግ ሲገባቸው፤ ልክ እንደ ቆሮንቶስ አማኞች፤ አሁን ድረስ በክርስቶስ ሕፃን የሆኑ ክርስቲያኖች መኖራቸው አሳዛኝ እውነታ ነው። በተወሰነ መልኩም ቢሆን፤ ለዚህ ችግር መፈጠር ተጠያቂ መሆን ያለበት ከአማኞቹ ይልቅ ቤተ ክርስቲያንና አስተምሮዋ ናቸው። ስብከታችን ይቅር በመባልና በመዳን

በሚገኝ ሰላም ላይ ሲያተኩር ወይም የመንፈስ ቅዱስን በውስጣችን የመኖርን እውነታ በግልጽ ማስቀመጥ ሳይቻል ሲቀር የዕድገት ሂደትን ያቀጭላል። የእግዚአብሔርን ገይል አስማወቅና ስለ መዳን ወንጌል የተዛባ የለው አመለካከት የክፋት መንስኤዎች ናቸው።

ሌላኛው የክፋት ሥር ክርስቲያኑ ራሱን ለመካድና ሥጋውን ለመስቀል ፈቃደኛ ለመሆን ካለመፈለጉ የሚመነጭ ነው። ኢየሱስ ሰደቀ መዛሙርቱ ራሳቸውን ክደው እንዲከተሉት ነግሯቸዋል። መንፈስ ቅዱስ የሚሞላው ታዛዥ በሆነት ውስጥ ነው። ፍጹም በሆነ መልኩ ራሳቸውን ክደው ክርስቶስን በሚከተሉት ውስጥ ብቻ ነው የእግዚአብሔር መንፈስ ሥራውን መሥራት የሚችለው። የቆሮንቶስ አማኞች ሥጋዊ መሆናቸውን የሚያረጋግጥልን ንጢአት፤ በእነርሱ ዘንድ የነበረ ቅናትና ክርክር ነው።

ክርስቲያኖች የራስ ወዳድነትን ስሜት ለማስወገድ ፈቃደኛ ካልሆኑ፤ ሥጋውያን ናቸው ማለት ነው። አማኞች በቤት ውስጥም ሆነ ለፊ በሆነው በቤተ ክርስቲያንና በማህበረሰባዊ መስተጋብር ውስጥ ክፉ መሻቶቻቸውን ሳለመተው ምክንያቶችን የሚደረድሩ ከሆኑ፤ ሥጋውያን ናቸው ማለት ነው። በፍቅር ያልሆኑ ውሳኔዎችን የሚወስኑና ቃላቶችን የሚናገሩ ከሆኑ፤ አሁንም ሥጋውያን ናቸው ማለት ነው። ዕውቀት ቢኖራቸው፤ በሃይማኖታዊ ሕግጋት ሀሴት ቢያደርጉና እንዲሁም በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ሥራ ቢኖራቸውም ሥጋውያን እንጂ መንፈሳዊያን አይደሉም። በዚህም የእግዚአብሔርን መንፈስ ያሳዝናሉ። እግዚአብሔርንም እያስደሰቱ መሆን አለመሆናቸውን እርግጠኝነትም ሆነ የውስጥ ምስክርነት አይኖራቸውም።

ሥጋዊ ክርስቲያን መንፈሳዊ እውነትን ሊረዳ አይችልም። ጳውሎስ ሥጋውያን ለነበሩት በቆሮንቶስ ሰሉ አማኞች እንዲህ ሲል ጽፎላቸዋል፡- "ገና ጽኑ መብል ስመብላት አትችሉም ነበርና ወተት ጋትጂችሁ። ገና ሥጋውያን ናችሁና እስከ አሁን ድረስ ገና አትችሉም።" በቆሮንቶስ የነበሩ አማኞች በራሳቸው ጥበብ ይታበዩ ነበር። በጥበባቸውም ለመረዳት የሚያዳግታቸው የተኛውም የክርስቶስ ትምህርት አልነበረም። ይሁን እንጂ፤ እውነትን በገይል መግለጥ የሚችለው፤ የሚያስረዳንም እንዲሁም

እንድንኖርበት የሚያስችለን መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ይህንንም የሚያደርገው መንፈሳዊ አዕምሮው በበለሰ አማኝ ላይ ነው። የመንፈስ ትምህርትንና ምሪትን የሚያገኘው፣ ማንነቱ በመንፈስ ቁጥጥር ሥር የሆነና የሚታዘዝ ሰው ነው። (ሮሜ 8:13-14 ይመልከቱ።)

መንፈሳዊ ዕውቀት በኢየሱስ ወደ መንፈሳዊ እውነታ ውስጥ የሚያስገባ ሕይወት ግንኙነት እንጂ ጥልቅ ሀሳብ ማለት አይደለም። “መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ነገር ጋር አስተያይቶ መንፈስ በሚያስተምረን ቃል” (1ኛቆሮ. 2:13)። መንፈሳዊ እውነት በመንፈሳዊ አዕምሮ ውስጥ ይሠራል። ለውን ከመንፈስ ለመማር ብቁ የሚያደርገው የአዕምሮው የማሰብ ገይል ወይም እውነትን ለማወቅ ያለው ጽኑ ፍላጎት አይደለም። መንፈሳዊ ጥበብን ወይም መረዳትን የሚያስገኘው መንፈስ ቅዱስን የሚጠባበቅና መንፈሳዊ ለመሆን በፍጹም መታዘዝ የተዘጋጀ ሕይወት ነው።

ሥጋዊ ሕይወት ከእነ ግብሩ እንዲሁም ሥጋዊ አዕምሮ ከእነ እውቀቱ እርስ በእርሱ እንዴት እንደሚጋጭ ለመረዳት ቀላል ነው። ለሥጋ መንገድ እስከ ከፊትን ድረስ በእውነት ውስጥ ያለን መንፈሳዊ መረዳት ለመቀበል አንችልም። “ሚስጥርንም ሁሉና ዕውቀትን ሁሉ ባውቅ” (1ኛ ቆሮ 13:2)፤ መንፈስ በውስጥ ሕይወታችን የሚሠራበት - ፍቅር - ክሌለን የሚያድገው ዕውቀታችን ብቻ ነው። ያም ዕውቀት ምንም አይጠቅምም። ሥጋዊ ሕይወት ዕውቀቱንም ሥጋዊ ያደርገዋል።

ይህ በሥጋዊ አዕምሮ ውስጥ ያለ ዕውቀት የሥጋን፣ በራስ የማመንንና እንዲሁም በራስ የመጣር ሃይማኖትን ያጠናክራል። ለለዚህም የተቀበልነው እውነት የማይለና ነጻ የማውጣት ገይል አይኖረውም። ይህን ያህል ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርትና የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀት ጥቂት የቅድስና ሕይወት ብቻ ማፍራቱ አያስደንቅም። በትሕትና፣ በፍቅርና እንዲሁም ራስን በመካድ የተሞላ መንፈሳዊ ሕይወት ከሌለን፣ መንፈሳዊ እውነት - የእግዚአብሔር እውነት - ሊገባን ወይም ሊጠቅመን አይችልም።

መንፈሳዊ ክርስቲያን

እያንዳንዱ ክርስቲያን መንፈሳዊ ሰው ይሆን ዘንድ በእግዚአብሔር ተጠርቷል። በቀሮንቶስ ያሉ አማኞች ከባዕድ እምልኮ ውስጥ በቅርቡ የወጡ ቢሆንም እንኳ፣ ጳውሎስ ሥጋውን ስለመሆናቸው ይወቅሳቸዋል። የክርስቶስ ታላቅ የማዳን ሥራ ልዩ ዐላማ - ሁሉንም ጉድፍ በማለወገድ የእግዚአብሔር መንፈስ የለውን ልብና ሕይወት መንፈስ ለሆነው ለእግዚአብሔር የሚገባ መኖሪያ ማድረግ ይቻለው ዘንድ ነው። የክርስቶስ ታላቅ የማዳን ሥራ ከጉቱ አይደለም።

መንፈስ ቅዱስ የወረደው ቀድሞ ይታወቅ ያልነበረውን በውስጥ የሚኖርን አዲስ ሕይወትንና ገይልን በማፍለስ ለማለጀመር ነው። ይህ ሊሆን የቻለው በእግዚአብሔር እብ ፍቅር፣ በእግዚአብሔር ወልድ ገይልና በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በምድር ላይ መገኘት ነው። ተፈጥሮአዊ የሆነ ሰው በመንፈስ ዳግም መወለድ እንደሚችል ሁሉ፣ በመንፈስ ዳግም የተወለደ፣ ግን ሥጋዊ የሆነ አማኝ መንፈሳዊ መሆን ይችላል።

ሰው በመንፈስ ዳግም እንደተወለደ፣ በውስጡ የምትፈጠረው አዲሷ ሕይወት በትልቅ የነጢአትና ሥጋዊ እካል (ከእነ ሥጋዊ ጥበብና ፈቃዱ) ውስጥ የምትኖር ትንሽ ዘር ናት። በዚያች ትንሽ ዘር ውስጥ ክርስቶስና መንፈሱ በሁሉን ቻይነት ይኖራሉ። ግን ደግሞ በቀላሉ የሚዘነጋ ወይም የማይመክብ ተሰባሪና ትንሽ ነገር ነው። በዚያች ትንሽ ዘር ውስጥ ያለው መለኮታዊ ገይል ዓለምን እንደሚያሸንፍ፣ ሥጋንና ሕይወትን እንደሚገዛ እምነት ያውቃል። ለለዚህም መንፈስ ቅዱስ ሥጋን እሸንፎና ተቆጣጥሮ የሥጋን ሥራ ሲገድል ያ ሰው የእውነት መንፈሳዊ ይሆናል።

ሰውን መንፈሳዊ የሚያደርገው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ሰው ሙሉ ለሙሉ ራሱን ሊለጠው መንፈስ ቅዱስ በእርግጠኝነት መንፈሳዊ ያደርገዋል። መላው ማንነቱ በመንፈስ ቅዱስ የሚመራና የሚቀደስ ይሆናል። መጀመሪያ መንፈሳችን ቀጥሎም ነፍሳችን - (ፈቃድ፣ ለሜትና ለዕምሮአችን) - ይቀደሳል። በመጨረሻም፣ እነኚህ ሶስቱ በእርሱ ሲንቀሳቀሱና ሲመሩ እካላችን በእርሱ ቁጥጥር ይሆናል። ይህም ሰውን መንፈሳዊ እንዳባል ያደርጋል።

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ አውነተኛ መንፈሳዊ መገለጥን ማግኘት ወይም አሰማግኘት በመንፈሳዊ ሕይወት ላይ የሚመረከዝ ነው። ቃሉን ለሚሰብኩና ለሚያስተምሩ አገልጋዮች ሁሉ ይህ ትምህርት ጠቃሚ ነው። መንፈሳዊያን ሰዎች ይሆኑ ዘንድ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሁሉ እንጸልይላቸው። አስፈላጊው ነገር የትምህርቱ ይዘት ወይም የአስተማሪው ልብ ቅንነት አይደለም። በረከትን የሚያመጣው የአስተማሪውን ሕይወት፣ ሀሳብና ቃላት አውነተኛ መንፈሳዊነት የሚሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ንይል ነው።

መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን እንዳለ ጥልቅ፣ ሕያውና ግልጽ እምነት ሊኖረን ያስፈልጋል። እርሱ በውስጣችን የሚኖርና የሚሠራ የእግዚአብሔር መስኮታዊ ንይል እንደሆነ ማመን ይገባል። እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ኢየሱስን በውስጣችን የማዳን ንይል ያለው አዳኝ ንጉሥ የሚያደርግ የኢየሱስ ወኪል እንደሆነ አድርገን ልናየው ይገባል። መንፈስ ቅዱስ በመንፈሳችን ውስጥ ድብቅና የተቀደሰ መኖሪያ አለው።

ያም ሆኖ ግን፣ በሥጋ ውስጥ የሚቃወም ንይል እንዳለ አናገኛለን። ሥጋ ሁለት ሥራን እንደሚሠራ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንማራለን። እነዚህም ርኩሳት እና ራስን ማጽደቅ ናቸው። መንፈስ ቅዱስ ለሚገልጠውና ለሚያነግሠው ንያሱ አዳኞችን ሁለቱንም የሥጋ ሥራዎች መናዘዝና አሳልፈን መስጠት አለብን።

ሥጋዊና ንግሥተኛ የሆነው ሁሉ፣ ሁሉም የሥጋ ሥራዎች ተሳልፈው ሊሰጡና ተጠርገው ሊወጡ ይገባል። እንዲሁም ሥጋዊ የሆነ ሁሉ (ሃይማኖታዊ መልክ ያለው)፣ በሥጋ መታመን፣ የራስ ጥረትና ትግል ተነቅለው ሊወጡ ይገባል። ነፍስ ከነገይላ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥር ልትሆን ይገባል። በእግዚአብሔር ላይ በጥልቀትና በየዕለቱ በመደገፍ በሚኖር ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስን ልንቀበሰው፣ ልንጠብቀው እንዲሁም ልንከተሰው ይገባል።

በእምነትና በመታዘዝ ስንመላለስ፣ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን መስኮታዊና ቅዱስ የሆነ ሥራን እንደሚሠራ ልንታመንበት እንችላለን። “በመንፈስ ብንኖር” - ይህ የሚፈለገው እምነት ነው። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን እንደሚኖር የምናምን ከሆነ፣ “በመንፈስ እንመላለስ።” እግዚአብሔር

የሚፈለገው መታዘዝ ይህ ነው። በውስጣችን በሚኖረው መንፈስ ቅዱስ ላይ በሚኖረን እምነት በመንፈስ ለመመላለስና ለመንፈስ ቅዱስ መስኮታዊ ንይል ራሳችንን አሳልፈን ለመስጠት በቂ የሆነ ብርታት ይኖረናል። ይህም ሲሆን፣ እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) እግዚአብሔርን የሚያስደስተውን ማስብና ማድረግ እንችል ዘንድ በእኛ ውስጥ መሥራት ይችላል።

ጸሎት

ቸር አምላካችን ሆይ፣ መንፈሳዊ እንሆን ዘንድ ያለህን መሻት መፈጸም ይሁንልን። እኛን መንፈሳዊ ለማድረግ መንፈስ ቅዱስ ሥራውን እንደሚሠራ መተማመናችን መሉ ይሆን ዘንድ እምነታችንን አበርቃ። በራስ ከመተማመንና ከጥርጣሬ መንጸት እንሻለን። እንዲገዛንና በመንፈሱ ራሱን በእኛ እንዲገልጥ ራሳችንን ሰጌታችን ሰኢየሱስ እንስጣለን። የአንተ መንፈስ ሁልጊዜ በእኛ ውስጥ እንደሚኖር በየዋህነት እምነን በፈትህ እንሰግዳለን። በእርሱ መገኘት ነፍሳችን በቅዱስ መንቀጥቀጥና ክብር መሞላቷ ይጨምር። በመንፈስህ በውስጥ ሰውነታችን በንይል እንድንበረታ ይሁን፤ አውነተኛ መንፈሳዊም መሆን ይሁንልን። አሜን።

ምዕራፍ 25

የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ናችሁ

“የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ፣ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲያደርግችሁ አታውቁምን?” - 1ኛ ቆሮ. 3:16

ቤተ መቅደስን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በእኛ ውስጥ እንደ የእግዚአብሔር ማደሪያ አድርጎ በሚያስቀምጠው ገለጻ መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን በንጽጽር እንድንመለከት ይጋብበናል። ቤተ መቅደሱ የተሠራው ለሙሴ በተገለጠሰት ንድፍ መሠረት ነው። በቤተ መቅደሱ ክተመሰሉ እውነታዎች ውስጥ አንዱ የሰው የለስትዮሽ ተፈጥሮ ነው። ለው የተፈጠረው በእግዚአብሔር አምሳያ ስለሆነ፣ ቤተ መቅደሱ ሰው ወደ እግዚአብሔር መገኘት የሚቀርብበትን ሚስጥራዊ አገባብ ያመለክተናል። እግዚአብሔርም ወደ ሰው ውስጥ በመግባት ማደሪያውን የሚያበጅበትንም መንገድ ያሳያል።

ቤተ መቅደሱ ሶስት ክፍሎች እንዳሉት እናውቃለን። ሁሉም አስራኤላዊ መግባት የሚችልበት፣ ለሁሉም ሰው የሚታይ የውጪኛው ክፍል፣ አዳራሽ፣ ነው። በውጪ የሚካሄዱ ሃይማኖታዊ ስነ-ሥርዐቶች ሁሉ የሚካሄዱት በዚህ አዳራሽ ውስጥ ነበር። ቀጥሎ ያለው ክፍል ቅድስት የሚባል ሊሆን ካህናት ብቻ የሚገቡበትና ለእግዚአብሔር ደም ወይም ዕጣን፣ እንጆራ(ሕብስት) ወይም ዘይት በመሥዋዕት መልክ የሚያቀርቡበት ክፍል ነው።

ካህናት የቱንም ያህል በቅርበት ቢጠጉም መጋረጃውን አልፈው ወደ ውስጥ አይገቡም። የእግዚአብሔር ሕልውና በሙላት ወደሚገኝበት ክፍል መግባት አይችሉም። እግዚአብሔር ማንም በማይዳፈረው፣ በብርሃን በተሞላው በቅድስተ-ቅዱሳን ውስጥ ይኖራል። የሊቀ-ካህናቱ በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ መግባት መጋረጃው እስካልተቀደደና እስካልተነሳ ድረስ፣ ያ ክፍል ሰለው ያልተገባ የመሆኑን እውነት ያስገነዝበናል።

ሥጋ፣ ነፍስ እና መንፈስ

ስው የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ ነው። በስውም ውስጥ ሶስት ክፍሎች አሉ። ሥጋ - የሚታየው የውጪኛው ክፍል፣ አዳራሹ፣ ነው። በሥጋችን ላይ የሚደረገው ማንኛውም ነገር መመራት ያለበት በእግዚአብሔር ሕግ ሊሆን ክእኛ ውጪና ሰኦኛ የሚደረጉት እገልግሎቶች ሁሉ ወደ እግዚአብሔር እንድንቀርብ የሚያደርጉን ናቸው። ቀጥሎም ነፍስ - በውስጠኛው ሕይወቷ - አዕምሮን፣ ስሜትንና ፈቃድ ይዛ ትገኛለች። በመንፈስ ዳግም በተወለደ ስው ውስጥ ነፍስ ቅድስት የተባለውን ስፍራ ትይዛለች። በዚያም ሥፍራ(ቅድስት) ካህናት ለእግዚአብሔር መስዋዕትን ለማቅረብ እንደሚገቡና እንደሚወጡ የነፍስም ህሳቦችና መሻቶች እንዲሁ ይሆናሉ። በመጨረሻም፣ በመጋረጃው ውስጥ፣ ክስው እይታና ክብርሃን ተሰውሮ የተደበቀው የውስጥ ውስጠኛው ቅዱስ ስፍራ “የልዑል መጠጊያ” (መዝ 91:1) አለ። ይህ ክፍል እግዚአብሔር የሚኖርበት ሲሆን መጋረጃው በራሱ በእግዚአብሔር እስካልተገለጠ ድረስ ስው ሊገባበት የማይችልበት ነው።

ስው ሥጋና ነፍስ ብቻ ሳይሆን መንፈስም አለው። ነፍስ ልትገባበት ክምትችልበት ክፍል በጌላ እጅግ በጠለቀ ስፍራ ሰውን ክእግዚአብሔር የሚያገኘው መንፈስ አለ። በእንዳንዶች ላይ የገጠአት ገይል ሰሞት አላልፎ የሚሰጥ ገይል ይሆናል። እነዚህ መንፈስ ቅዱስ የሌላቸው፣ በስሜት የሚነዱ ናቸው። በሌሎቹ ላይ ደግሞ፣ በመንፈስ ቅዱስ የማይሰ ገይል ሊቀስቀስ በሚችል መልኩ ገይሱ የደክመ ሆኖ ይገኛል። በአማኝ ሰው ግን በልብ ውስጥ ውስጠኛው የመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ያለበት ክፍል ነው። መንፈስ ቅዱስ ነፍስና ሥጋን ለጌታ በመቀደስ ድንቅ ሥራውን ለመሥራት ይጠባበቃል።

በውስጣችን የመንፈስን መኖር ካላወቅን፣ ራሳችንን ካልስጠነውና በጠለቀ ፍቅርና መውደድ ካልያዝነው፣ የእርሱ በረከት አንጻራዊ በሆነ መልኩ ትንሽ ይሆናል። የእግዚአብሔር መቅደስ የመሆናችን እውነት የሚያስተምረን ታላቅ ትምህርት - በውስጣችን ለሚኖረው መንፈስ እውቅና መስጠት ነው። ይህን ማድረግ ብቻ መላውን ቤተ መቅደስ (የውጪውን አዳራሽ ላይቀር)፣ ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተቀደሰ

ለማድረግና የተፈጥሮ ገይላችንን በመሰሉ ለእርሱ ፈቃድና ምሪት ለመስጠት ያስችለናል።

የቤተ-መቅደሱ እጅግ ቅዱስ ክፍል ለሌሎቹ ክፍሎች መኖር ምክንያት የሆነ፣ እንዲሁም ሁሉም ክፍሎች የሚደገፉበት ክፍል፣ የቅዱሳች ሁሉ ቅዱስ ነው። ምንም እንኳ ካህናቱ በዚያ ያለውን ክብር ገብተው ማየት ባይችሉም፣ ሁሉም ተግባራቸው የሚመራውና እምነታቸው የሚነሳላው የማይታየውን በቅድስተ-ቅዱሳን ውስጥ ያለውን ልዑል በማሰብ ነው።

የደም መርጨታቸውንና ዕጣን ማጠናቸውን ዋጋ የሰጠውም ይህ ነው። የሚያገለግሉበትን ስፍራ ቅዱስ ስፍራ/ቅድስት/ ያደረገላቸው እጅግ ቅዱስ፣ ቅድስተ ቅዱሳን ነው። መላው ሕይወታቸውን የተቆጣጠረውና ያነሳሳቸው፣ በመጋረጃው ውስጥ በሚኖረውና በማይታየው ክብር ላይ ያላቸው እምነት ነው።

ለአማኝም እንዲሁ ነው። የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጡ ስለሚኖር አማኝ የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ እንደሆነ በእምነት ሊረዳ ይገባዋል። ከዚያም ለተጠራበት መጠራት በክብርና በመተማመን ራሱን ማቅረብ ይችላል። ወደ ቅድስት ስፍራ ወደ ልብ ብቻ የሚመለከት ከሆነ፣ መንፈስ ቅዱስን መፈለጉ በክንቱ ይሆንበታል። ሥራዎቹ ጥቂትና ደካማ የመሆናቸውን መራር ምክንያት ብቻ ነው የሚያገኘው።

ቤተ-መቅደስ እንደመሆናችን ቅድስተ-ቅዱሳን በውስጣችን እንዳለ እያንዳንዳችን ልንረዳ ይገባናል። በውስጣችን ያለው የልዑሉ መጠጊያ/መኖሪያ/ የቤተ-መቅደስ ውስጥ አምልኮአችን ማዕከላዊ እውነት ሊሆን ይገባዋል። ይህም - “በመንፈስ ቅዱስ አምናስሁ” ለሚለው የእምነታችን ትርጉም ሊሆን ይገባል።

ቅድስተ-ቅዱሳን

በውስጥ ተሰውሮ በሚኖረው ያለ ጥልቅ እምነት የእኛ ሊሆን የሚችለው አንደ-ት ነው? በእግዚአብሔር ቅዱስ ቃል ላይ ቆመን፣ የቃሉን ትምህርት ልንቀበልና ተገቢውን ስፍራ ልንሰጠው ይገባል። እግዚአብሔር ማለት ቃሉ ማለት እንደሆነ ለማመን መትጋት ይገባናል። እግዚአብሔር በእስራኤል ውስጥ እንዲገነባ እንዳበዘው ዐይነት ቤተ-መቅደስ ነኝ። እግዚአብሔር እኔ ልሆን ያለሁትን ሊያመለክተኝ ፈልጎ ነው። በቤተ-

መቅደስ ውስጥ ቅድስተ-ቅዱሳን ማዕከላዊውና ወሳኝ የሆነ ክፍል ነው። መጋረጃው እስከተቀደመበት ጊዜ ድረስ የማይታይ፤ ሚስጥራዊና ድብቅ ነበር። የካህናቱንና የህዝቡን እምነት የሚፈልግና ያገኘ ነው።

በእኔ ውስጥም ያለው ቅድስተ-ቅዱሳን እንዲሁ የማይታይና የተደበቀ ሲሆን በእምነት ብቻ ላውቀውና ልቀበለው የምችለው ነው። ወደ ቅዱሱ ስቀርብ፤ ጥልቅ በሆነና በተዋረደ መንፈስ በፊቴ ልስገድ። በዚያም የእርሱ ቅዱስ መንፈስ በእኔ ውስጥ እንደሚኖር እግዚአብሔር የተናገረውን እንደማምን ልናገር። የዚህ እውነት አስደናቂ ክብር እስኪፈሰስብኝ ድረስ፤ በማስላስል ጸንቼ እቆማለሁ።

ከዚያም፤ በእምነት እኔ የእርሱ ቤተ-መቅደስ፤ እርሱ በዙፋኑ ላይ የተቀመጠበት ሚስጥራዊ ቦታ መሆኔን መገንዘብ እጀምራለሁ። ዕለት ተዕለት በተመስጦና በአምልኮ ውስጥ ሆኜ መሳው እኔነቴን ለእርሱ ሳቀርብ፤ እርሱ የመገኘቱን ብርሃን በልቤ ውስጥ ያበራል።

ይህ ሀሳብ ልብን ሲሞላ፤ በውስጥ ውስጣችን በሚኖረው መንፈስ ያለን እምነት ይይላል። ቅድስት በቅድስተ-ቅዱሳን አገዛዝ ሥር ይሆናል። ሁሉም የነፍስ ሀሳቦችና ስሜቶች በውስጣችን በዙፋኑ ላይ ወደ ተቀመጠው ቅዱስ ንይል መጥተው እጅ ይሰጣሉ። በእስክፊው የውድቀትና የጎጠኝነት ልምምድ ውስጥ አዲስ የተስፋ ጎህ ይቀዳል።

እግዚአብሔር ቅድስተ-ቅዱሳንን ለራሱ እንዳዘጋጀ ባለማወቁ ምክንያት፤ የቱንም ያህል ብጥር፤ ቅድስትን ለእርሱ ማደሪያ ማድረግ አልቻልኩም። በቅድስተ-ቅዱሳን ውስጥ ባለ የተቀደሰ አምልኮ ለስሙ የሚገባውን ክብር ብለጠው፤ በሁለትተናዬ የእርሱን ብርሃንና እውነት ያበራልኛል። በአዕምሮዬና በፈቃዴ ውስጥ እርሱ (እግዚአብሔር) ለመቅደስና ለመባረክ ንይሱን ይገልጣል። በእርሱ አገዛዝ ሥር በሆነችው በነፍሴ በኩል፤ ንይሱን በሥጋዬ ውስጥ ሳይቀር ይገልጣል።

በሚኖረን ጥልቅ ስሜትና ጥማት፤ እያንዳንዱ ሀሳቦችንም በእርሱ ግዛት ሥር በመሆኑ በውስጣችን ያለው መንፈስ ቅዱስ በነፍስ በኩል ወደ አካላችን በጥልቀት ይዘልቃል። የሥጋ ሥራ በመንፈስ በኩል እንዲሞት ይሆናል። ከእግዚአብሔርና ከበጉ ዙፋን ሥር የሚፈልቀው የሕይወት

ውጥ ምንጭ በማንጸትና በማደስ ንይሱ ወደ ውጪኛው ማንነታችን ድረስ ይፈሰሳል።

አንተ የእግዚአብሔር መንፈስ የሚያድርብህ የሕያው የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ መሆንህን እመን! በመንፈስ ቅዱስ ታትመሃል። የእግዚአብሔር ልጅነትህና የአባት ፍቅር የተገባህ ለመሆንህ እርሱ (መንፈስ ቅዱስ) ማረጋገጫ ምልክትህ ነው። ይህም የሰጠኝ መጽናናት ጥቂት ነው ብስህ እስካሁን ድረስ የምታስብ ከሆነ፤ ምክንያቱ ይህ እንደሆነ እስቲ እንመልከት። ከምታየው ነገር ከሚመነጩው የውስጥ ሕይወት ንይሱችና አገልግሎቶች በመነሳት ለእግዚአብሔር በቅድስት ውስጥ ሥፍራ ፈልገህሰታል። እናም የእርሱ መገኘት በዚያ አልተሰማም። ስለሆነም እርሱ አጽናኙ (መንፈስ ቅዱስ) የሚለጠውን ብርታትና መጽናናት ልታገኝ አልቻልኩም።

በቅድስት ሳይሆን ጠልቀህ ወደ ልዑል መጠጊያ (ማደሪያ) ዝስቅ፤ ልዑሉንም በዚያ ታገኘዋለህ። እምነት እርሱን በዚያ ያገኘዋል። እምነትም በአብ ፊት በቅድስና ሲያመለክ፤ እግዚአብሔር የመንፈሱን ድንቅ ንይል እስኪያፈሰስብህ ድረስ በፊቴ ጠብቅ። መንፈሱን በቅድስና ጸንተህ ጠብቅ፤ እርሱም በክብሩ መቅደሱን እንደሚሞላው እርግጠኛ ሁን።

ልብ በል! መጋረጃው የነበረው ለጊዜው ነው። ዝግጁቱ በተፈጸመ ጊዜ የሥጋው መጋረጃ ተቀድሟል። የነፍስህን የውስጥ ሕይወት ለውስጥ ውስጠኛው የመንፈስ ሕይወት ልታስገዛ ይገባል። በቅድስተ-ቅዱሳንና በቅድስት መካከል ያለው መንገድ እውነተኛና የማይናወጥ ሲሆን በነፍስህ ውስጥ መላት ይሆናል። መጋረጃውን በቀደደው በእርሱ ንይል የመጋረጃው መነሳት ይታወቅሃል። በአዲሱ ሕይወትህ ውስጥም ቅድስተ-ቅዱሳንና ቅድስት በአንድ ይሆናሉ። የሚስጥራዊው ስፍራ ሰውር ክብርም የየዕለት ተዕለት ሕይወትህን ያጠጣዋል። የቅድስት ስፍራ አገልግሎትም በዘላለማዊው መንፈስ ንይል ይሆናል።

ዝቅ ብሰን እናምልክ! "እግዚአብሔር ከፋቀደስ ማደሪያው ነቅቷልና ሥጋ ለባሽ ሁሉ ሆይ - በፊቴ ዝም ብል" (ዘካ 2:13)።

ጸሎት

እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ አሁን የተቀደሰውን እውነት አቀበላለሁ፡- እርሱም ሁሉን ቻይ አምላክ የሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ - መንፈስ ቅዱስ - በውስጤ መኖርን ነው። የተባረክኸው ኢየሱስ ሆይ፤ መላው እኔነቴን ለአንተ እሰጣለሁ። በውስጤ በገይል እንደምትነሳ እንዲሁም እንደምትቆጣጠር እምነታለሁ። የተባረክኸው መንፈስ ቅዱስ ሆይ፤ እንተ በውስጤ ነህ። ቀኑን ሙሉ እንተን እጠብቃለሁ። እኔ የአንተ ነኝ። ሁለንተናዬን ለእግዚአብሔር አብና ለእግዚአብሔር ወልድ አድርገው። አሜን።

ምዕራፍ 26

መንፈስን በእምነት ተቀበል

“.....ክርስቶስ ስለ እኛ እርግማን ሆኖ ከሕግ እርግማን ዋደን፤ የመንፈስን ተስፋ በእምነት እንድንቀበል፤ የአብርሃም በረከት ስለሕዛብ ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ይደርስላቸው ዘንድ።” - ገላ 3:13-14

መጽሐፍ ቅዱሳችን ላይ፤ እምነት የሚለው ቃል ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀሰው ከአብርሃም ጋር በተገናኘ ነው። ለመታዘዝ አቅም ያገኘው፤ እግዚአብሔርንም ሊያሰደስት የቻለው፤ እግዚአብሔርን ስላመነ ነው። የአማኞች ሁሉ አባትም ሆነ። መለኮታዊ ጸጋ ለሚያገናጽፈው በረከት እንዲሁም ይህ ጸጋ ለሚገኝበት መንገድ ታላቅ ምሳሌም ሆነ። እግዚአብሔር ለሞተው ሕይወት መስጠት እንደሚችል አምላክ ሆኖ ራሱን ለአብርሃም ገለጠለት። ይህን በሚተካክል መንገድ የራሱን መለኮታዊ መንፈስ በእኛ ውስጥ እንዲኖር በመስጠት በእኛም ላይ አደረገው። ከሞት የሚያስነሳው ገይል ወደ አብርሃም በእምነት እንደመጣ፤ የአብርሃም በረከት እንዲሁም የመንፈሱ ተስፋ በእምነት ለእኛ ሆነልን።

የአብርሃም ሕይወት የሚያስተምረን ሁሉ በዚህ ላይ የሚያጠነጥን ነው፡- “የመንፈሱን ተስፋ የምንቀበለው በእምነት ነው።” መንፈሱን የምንቀበልበት እምነት ምን እንደሆነ፤ እንዲሁም እምነቱ እንዴት እንደሚመጣና እንደሚያድግ ለማወቅ የምንፈልግ ከሆነ እግዚአብሔር በአብርሃም ሕይወት ውስጥ ስለዚህ እምነት የሚያስተምረንን ልናጠና ያስፈልጋል።

በአብርሃም ሕይወት እምነት ምን እንደሆነ እናያለን። እምነት ማለት ሰው የአምላኩን መገለጥ የሚያውቅበትና የሚቀበልበት መንፈሳዊ ስሜት ሊሆን፤ በዚያ መገለጥ የሚነቃ /ሕያው የሚሆን/ መንፈሳዊ ስሜት ነው። እግዚአብሔር አብርሃምን መርጦ ራሱን ሊገልጥለት ስለወሰነ፤ አብርሃም

የእምነት ሰው ሆነ። እያንዳንዱ አዲስ መገለጥ የፈቃድ-መለኮት ሥራ ነው። የእምነት መፈጠርና የእምነት ሕይወት ምንጭ የሆነው የፈቃድ-መለኮት እንዲሁም ዐላማውን የሚተገብርበት መገለጥ ነው። መገለጡ ወይም ከእግዚአብሔር ጋር ያለ ግንኙነት ሊጠነክር፣ የጠለቀ የእምነት መነሳሳት በነፍስ ውስጥ ይሆናል።

ጳውሎስ በ1ኛጢሞ. 4፡10 ላይ በሕይወት አምላክ ተስፋ ስለማድረግ ይናገራል። ሕያው እምነት የሚነቃቃው እግዚአብሔር ነፍስን ወደራሱ ሲያስጠጋትና ሲነካት ብቻ ነው። እምነት እግዚአብሔር ያለውን በራሳችን አቅም የምንወስድበት የተናጠል ተግባር አይደለም። እምነት እግዚአብሔር እንደ ፈቀደ ያደርጋል በሚል እጃችንን አጣጥፈን የምንጠብቅበትም መንገድ አይደለም። እምነት ራሳችንን በመስጠት ቃሉንና በእኛ ውስጥ እንዲሁም በእኛ በኩል የሚፈጽመውን ሥራ እንድንቀበል የሚያደርግ የነፍስ መታዘዝ ነው። እግዚአብሔር ወደራሱ የሚያቀርበንና በነይሱ የሚነካን ነፍስ ስትታዘዝ ነው።

እንደ አብርሃም ያለ እምነት

እምነት ሁለት ነገሮች ሊኖሩት እንደሚገባው በግልጽ የሚታይ ነው። የኔታ መገኘት እና ቃል። ቃሉ ሕያው በሆነ ገይል እንዲመጣ የሚያደርገው ሕያው መገኘቱ ነው። ጥቂት ፍሬን የሚያፈሩ የቃሉ ንባብና ስብከቶች እንዲሁም ትንሽ ውጤትን የሚያመጡ የእምነት ንግግሮችና ጸሎቶች በርካታ ናቸው። ሰዎች ከሕያው አምላክ ጋር ከሚያደርጉት በበለጠ ከቃሉ ጋር ህብረት ያደርጋሉ።

እውነተኛ የእምነት ትርጓሜ “እግዚአብሔርን ከቃሉ ጋር ማግኘት” ነው። ለበርካታ ሰዎች ግን ይህ ማለት ቃሉን እንደ እግዚአብሔር ቃል መውሰድ ነው። እግዚአብሔርን ከቃሉ ጋር ማግኘት በሚለው ሀሳብ ውስጥ ያለውን ገይል አያስተውሉትም። ቁልፍ ወይም የበር እጁ ቃል ልክፍተው ለምፈልገው በር እስካልተጠቀሙበት ድረስ፣ ምንም እርባና የለውም። ቡተመሳሳይ መልኩ፣ እኛ እናምን ዘንድ ቃሉ ልባችንን የሚከፍተው ከራሱ ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖር ቀጥተኛና ሕያው ግንኙነት ብቻ ነው።

እምነት እግዚአብሔርን ከቃሉ ጋር ማግኘት ነው። እምነት ይህን ማድረግ የሚችለው እርሱ እግዚአብሔር ሲልና ለሰጥ ብቻ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ

ውስጥ እግዚአብሔር በግልጽ የተናገራቸውን ውድ የተስፋ ቃሎች ይገኙ ሲሆን ይችላል። የተስፋ ቃሉም እንደሚፈጸም ማመን እንደሚገባኝ ፈጽሜ የተማርኩኝና እንዲሁም የተረዳሁ ልሆን እችላለሁ። እንዲሁም ሆኖ የተጠማሁትን በረከት ላላገኝ እችላለሁ። የተስፋው ቃል በሚፈጸምበት ጊዜ የሚኖር እምነት ራሱን እግዚአብሔርን የሚጠብቅ የነፍስ ዝንባሌ/መሻት/ ነው። እምነት በመጀመሪያ እርሱ(እግዚአብሔር)ቃሉን እንዲናገረኝ በመቀጠልም የተናገረኝን እንዲፈጽም ይሻል።

እምነት ከእግዚአብሔር ጋር ያለ ህብረት ነው። እምነት ለእግዚአብሔር መገዛት ነው። እምነት በእግዚአብሔር ወደ እኛ መቅረብ ምክንያት የሚመጣ ስሜት ነው። እምነት እግዚአብሔር በቃሉ ይዞና ለራሱ ሥራ እዘጋጅቶ የተቆጣጠረው የነፍስ ይዞታ ነው። አንዴ ከተናቃቃ በኋላ፣ እምነት እያንዳንዱን የመለኮት ፈቃድ መገለጥ ይጠባበቃል። እምነት የመለኮት ህልውና የሚታይበትን ነገር ሁሉ ያደምጣል፣ ይቀበላል። እምነት የእያንዳንዱን የመለኮት ተስፋ ቃል መፈጸም ይሻል፣ ይጠባበቃል።

አብርሃም የተስፋ ቃሎችን መውረስ የቻለው እንዲህ ባለ እምነት ነው። የአብርሃም በረከት በክርስቶስ ኢየሱስ በአስካብ ላይ የሚሆነውና እንዲሁም እኛ የመንፈሱን የተስፋ ቃል የምንቀበለው እንዲህ ባለ እምነት ነው። ስለ መንፈስ ቅዱስ ሥራና እርሱ ስለሚመጣበት መንገድ በሚኖረን የጥናት ጊዜ ሁሉ፣ “የመንፈሱን ተስፋ የምንቀበለው በእምነት ነው” የሚለውን ቃል እንያዝ።

አንድ አማኝ የመንፈስ ቅዱስን በውስጡ መኖር ፍጹም በሆነ መልክ ለመረዳትና እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ በልቡ ውስጥ የእግዚአብሔርን ፍቅር እንደሚያፈስስ ጥልቅ ማረጋገጫ ለማግኘት እየታገለ ሊሆን ይችላል። የመንፈስን ወደ እውነት ሁሉ የመምራት ልምምድን በግልጽ ለማወቅ ሊፈልግና እንዲሁም ለሥራና ለበረከት በመንፈስ መታጠቅን ሊጠማ ይችላል።

ይሁን እንጂ፣ ፍላጎቱ ምንም ይሁን ምን፣ የእምነት ሕግ “እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ” (ማቴ 9፡29) የሚለውን መተግበር እንደሚፈልግ ልብ ይበል። የመንፈሱን ተስፋ የምንቀበለው በእምነት ነው። የአብርሃምን በረከት በአብርሃም እምነት እንፈልግ።

በዚህ ጉዳይ ላይ ያለን እምነት የአብርሃም እምነት ከጀመረበት ይጀምር፡- “እግዚአብሔር ለእብራም ተገለጠለትና. . . . እብራምም በግንባሩ ወደቀ፤ እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ ተናገረው” (ዘፍ 17:1 ፤ 3)። በቅዱስ መንፈሱ እንዲሞላን ሕያው ወደሆነው ወደ እምላካችንና አባታችን እንመልከት። እርሱ ለእኛ ያለው በረከት ትልቅ፤ ሙሉና ይበልጥ ያማረ ሆነ እንጂ አብርሃምን እንደባረከው ዐይነት በረከት ነው። ወደ አብርሃም የመጣው ሕይወት ስጪ እምላክ ሆኖ ነው፡- “ለሙታን ሕይወት የሚለጥ ...” (ሮሜ 4:17)። “አብርሃም. . . ይስሐቅን አቀረበ ... እግዚአብሔር ከሙታን እንኳ ሊያስነሳው እንዲቻለው ዐስቧልና” (ዕብ 11:17 ፤ 19)።

ማንበብና ማሰብ፤ መጠማትና መጸለይ፤ ቅድስናችንን መጠበቅና የተስፋ ቃሉን መያዝ፤ መንፈስ በውስጣችን የመኖሩን ቅዱስ እውነት እጥብቆ መያዝ - ይህ ሁሉ በቦታው መልካም ነገር ነው፤ ነገር ግን በረከቱን እያመጣም። ዋናው አስፈላጊ ነገር በሕያው እግዚአብሔር ላይ ባለ እምነት የተሞላ ልብ መኖር ነው። በዚያ እምነት ከእግዚአብሔር ጋር ሕያው በሆነ ግንኙነት ውስጥ እንኖራለን፤ በዚያው እምነት በእርሱ ቅዱስ መገኘት ፊት ሆነን እናመልካለን። ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረን እንዲህ ባለ እምነት መንፈስ ቅዱስ ልባችንን ይሞላል።

እምነትን መጠበቅ

እንዲህ ያለ የእምነት ደረጃ ላይ ለንደርስ፤ እምነታችንን እንጠብቅ። እግዚአብሔር ለእኛ ያዘጋጀልንን መንፈሱ የበለጠ እንዲገልጥልን በትክክለኛው ሁኔታ ላይ ነን ማለት ነው። ለእግዚአብሔር መንፈስ መሻታችንን ስናስገዛ፤ እንደ ሕፃናት ዐይነት በሆነ (በየዋህነት) መታመንና ትሕትና ባለበት መደገፍ ውስጥ እንጠበቃለን። ወደ ውድቀት ይመራን ከነበረው ክልፋትና ክፍረት (ከትግል) ሕይወት ይጠብቀናል።

እግዚአብሔርን በመንፈስ ለማገልገል ባደረግነው ጥረት ሁሉ፤ ውድቀት የሚያጋጥመን በሥጋ ስለምንታመን ነው። ቃሉን በመለማት ውስጥ ያለ የሕይወታችን ጥልቅ የለሆላስ ድምፅ የሌሎቹ ነገሮች ማረጋገጫ ይሆናል፡- “በለማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይለጣቸው?” (ሉቃ 11:13)።

እንዲህ ያለ እምነት ከተግዳሮቶች ነጻ እይሆንም። የእግዚአብሔር ስጦታ የሆነው፤ ይስሐቅ፤ በእምነት የተገኘው ሕይወቱ ከሙታን መኻል ሕይወትን መልሶ ያገኝ ዘንድ ለሞት ተላልፎ መለጠት ነበረበት። ከመለኮት የተለጠ ልምምድ የሆነው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ለበርካታ ጊዜያት ይጠፋል ነፍስንም የማትሠራና ሙት ያደርጋታል። እንዲህም ሆኖ የሚቆየው (ሁሉም ስሜቶቻችንና ልምምዶቻችን ከተስፋው ቃል ጋር የሚጣረሱ መስለው ቢታዩ እንኳ) ሕያው እምነታችን በሕያው እምላክ ሀሴት ማድረግ እስኪችል ድረስ ነው። የክርስቶስ ሕይወት የሚገለጠው የእርሱ ሞት በእኛ ውስጥ ሲሠራና ወደ እርሱ ደካማና የማንረባ ሆነን ለንቀርብ ነው።

የመንፈሱን ተስፋ የምንቀበለው በእምነት ነው። እምነታችን እያደገና እየጨመረ በሄደ ቁጥር የመንፈሱን ተስፋ የመቀበላችን ሁኔታ ሙሉና ጥልቅ ይሆናል። ለአብርሃም እያንዳንዱ የእግዚአብሔር አዲስ መገለጥ (የአብርሃምን) እምነት አየበረታ እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ጥልቅ አየሆነ እንዲሄድ አድርጎታል። እግዚአብሔር አየቀረበው ሲሄድ በእግዚአብሔር ዘንድ ያለውን እያወቀ ሄዷል። በማይመስሉ ሁኔታዎች ውስጥ እንኳ አብርሃም በእግዚአብሔር መታመን ያውቃል።

እምነት እግዚአብሔርን ያስደስታል። በክርስቶስ ኢየሱስ ለእግዚአብሔር በምንሰጠው አምልኮና አገልግሎት ሁሉ እግዚአብሔር የመደሰቱን ምስክርነት የሚቀበለው እምነታችን ነው። ለምን? ምክንያቱም እምነት ከራሱ ወጥቶ ለእግዚአብሔር ብቻ ክብርን የሚስጥ፤ ወደ እግዚአብሔር ልጅ ብቻ የሚመለከትና እንዲሁም የእግዚአብሔርን መንፈስ የሚስማና የሚታዘዝ ስለሆነ ነው። እምነት ስለ እግዚአብሔር ቃል ወይም ተስፋ እውነትነት በቀናነት ማመን ብቻ አይደለም፤ ምክንያቱም ይህን መተማመን በሥጋ ገደልም ልናገኘው ስለምንችል ነው።

እምነት ሕያው እምላክን የሚጠባበቅበት፤ የሚስማበት፤ ከራሱ ከእግዚአብሔር ቃልን የሚወስድበትና እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር ህብረት የሚያደርግበት የነፍስ መንፈሳዊ መሣሪያ ነው። ይህ የነፍስ ሥራ ለገለብትና መላው ሕይወታችን በእምነት ሊመራ መንፈስ ቅዱስ በነጻነት መግባትና በሙሉ መንቀሳቀስ ይችላል።

የመንፈስ ቅዱስ ገይል ኢየሱስን ከገጠአት ለዘላለም እንደሚያድን አድርጎ እንዲገልጠው የምትች ከሆነ፤ ማድረግ የሚጠበቅብህ ማመን ብቻ ነው። እያንዳንዱን ቀን በጥሞና በማሰላሰልና በእምነት ጀምር። መንፈስ ቅዱስ የሚሠራውን ለማየት ሳይሆን፤ በውስጥህ በሚሰጥህ ለሚኖረው ለእርሱ፤ መንፈስህን ለእርሱ ለመስጠት ውስጥህን በጥልቀት ተመልከት።

ጠሊቅ በሆነ ትሕትና እንዲህ ብለህ ተናገር፡- "ትንሽና የተደበቀ፤ የመንግሥቱ ዘር፤ የዘላለም ሕይወት ዘር በውስጤ እለ። የሕያው ቃሉን ዘር - የእግዚአብሔርን ዘር - በውስጤ አግኝቻለሁ። ማደሪያው የት እንደሆነ አውቃለሁ።" እግዚአብሔር በውስጥህ ይሠራልና በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ በእርሱ ፊት በመስገድ፤ እምነትህ በእርሱ ዘንድ፤ "ዛሬ በውስጤ መንፈስ ቅዱስ አለ" በሚል መታመን እንዲሞላ አድርግ።

ጸሎት

ቅዱስ እምላካችን ሆይ፤ ወደ ቅዱስ መገኘትህ ላበን፤ በዚያም በመጠባበቅ እንድንሆን አድርገን። የሁልጊዜ መሻትና ጥማታችን መለኮታዊ ክብርህን ይሆን ዘንድ በዓለምና በሥጋ ከመማረክ ነጻ አውጣን። የክርስቶስን በመንፈስ ቅዱስ መገለጥ በውስጣችን ለመቀበል ሙሉ ልባችን ባዶ ይሁን። ቃልህን ማወቅና በውስጣችን በሙላት ይኖር ዘንድ እንሻለን።

ነፍሳችን በጽናት በፊትህ እንድትሆንና አንተን ትጠባበቅ ዘንድ እንሻለን። አንተ በውስጣችን መንፈስ ቅዱስን እንደሰጠኸንና እንዲሁም እርሱ ክርስቶስን ለመግለጥ በሚሰጥህ በውስጣችን እንደሚሠራ ማመን እንሻለን። የእምነት ሕይወትን እንኖራለን። በመንፈስ ቅዱስ እናምናለን። አሜን።

ምዕራፍ 27

የፍቅር መንፈስ

"የመንፈስ ፍሬ ፍቅር ነው" - ገላ 5:22

"በመንፈስ ፍቅር እለምናችኋለሁ" - ሮሜ 15:30

"በመንፈስ ስለሚሆን ስለ ፍቅራችሁ አስታውቀን" - ቆላ 1:8

እነኚህ ጥቅሶች ወደ ውስጠኛው መቅደስ ማዕከላዊ ስፍራ ይመሩናል። ፍቅር ከሁሉም የሚበልጥ የመንፈስ ፍሬ እንጂ ብቸኛው እንዳልሆነ ልናውቅ ይገባል። መንፈስ በውስጣችን ሊኖር የወረደው መለኮታዊ ፍቅር ነው። በውስጣችን ያለው ፍቅር በውስጣችን ባለው መንፈስ ልክ ነው።

እግዚአብሔር መንፈስ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ነው። የእግዚአብሔርን ማንነት እናውቅ ዘንድ መጽሐፍ ቅዱስ የሚነግረን ብቸኛ መንገድ በእነኚህ ቃላት ውስጥ ነው። መንፈስ እንደመሆኑ፤ በራሱ ሕይወት ያለውና በዙሪያ ካሉት ሁሉ ነጻ የሆነ ነው። በራሱ ሕይወት ውስጥ ዘልቆ ከራሱ ጋር መገናኘት የሚያስችል ገይል አለው። እግዚአብሔር የመናፍቀት አባት የሆነው በመንፈሱ ነው። እርሱ የፍጥረት አምላክ፤ እንዲሁም የሰው አምላክና አዳኝ ነው።

ፍጥረት ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ ውለታ አለበት። ይህም የሆነው እግዚአብሔር ፍቅር በመሆኑ ነው። ያለውን ሁሉ ለልጁ እንደሰጠ አባት - ልጁም በአባቱ ዘንድ ያለውን ሁሉ እንደሚወርስ ያሳየን እርሱ ፍቅር ነው። በአባትና በልጅ መካከል ባለው በዚህ ፍቅር መንፈስ ቅዱስ የህብረቱ አጠንካሪ ነው። አባት አፍቃሪ - የፍቅር ምንጭ ነው። ልጅ - የተወደደው፤ የፍቅር ማረፊያ የሆነው፤ ሁልጊዜ ፍቅር የሚቀበልና መልሶ የሚሰጥ ነው። መንፈስ ቅዱስ እነርሱን እንደ የሚያደርግ ሕያው ፍቅር ነው። በእርሱም - የፍቅር መለኮታዊ ሕይወት የማያቋርጥ ፍላጎት ሙላት አለው።

አባት ልጁን የወደደበት ያው ፍቅር ነው። በእኛ ላይ ያረፈውና እንዲሁም ሊሞላን የሚፈልገው። ይህ የእግዚአብሔር ፍቅር ለእኛ የተገለጠውና ከእኛ ጋር ህብረት የሚያደርገው በመንፈሱ በኩል ነው። ሰድሆች መልካሙን ዜና ይሰበክና ሰታሰሩት መፈታትን ያውጅ ዘንድ ኢየሱስን ወደተቀበበት የፍቅር ሥራ የመራው መንፈስ ቅዱስ ነው። በዚያው መንፈስ ኢየሱስ ለእኛ ራሱን መሥዋዕት እድርጎ አቀረበ። በእግዚአብሔርና በኢየሱስ ዘንድ ባለ ፍቅር ሁሉ መንፈስ ቅዱስ ወደ እኛ መጣ። መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር ነው።

ያ መንፈስ ወደ ውስጣችን ሲገባ፣ የመጀመሪያ ሥራው፡- "በተሰጠንም የእግዚአብሔር መንፈስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈሰሰ" (ሮሜ 5:5)። እርሱ የሚሰጠን የእግዚአብሔርን ታላቅ ፍቅር እንለማመድና እናምን ዘንድ ብቻ ሳይሆን እጅግ በጣም የከበረ ነገርም ጭምር ነው። የእግዚአብሔር ፍቅር በመንፈሳዊ ሀልዎትና በሕያው ገይል ወደ ልባችን ይገባል፤ የእግዚአብሔር ፍቅር ያለው በመንፈሱ ውስጥ ስለሆነ ከዚህ ውጪ በሌላ መንገድ አይሆንም።

የመንፈስ መፍሰስ የፍቅር ሙሳት ነው። ይህ ፍቅር እሁን ልብን ይቆጣጠራል። እግዚአብሔር ኢየሱስን፣ እኛንና እንዲሁም ሁሉንም ልጆቹን የወደደበት ፍቅር ከእኛ ወጥቶ ወደ ዓለም ሁሉ ይፈለሳል። ይህን ፍቅር ብናምንና ራሳችንን ብንስጠው፣ ለእኛም ለመኖር ገይል ይሆናል። መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር ሕይወት ነው። በውስጣችን ያለው መንፈስ በውስጣችን ማደሪያውን ያደረገው የእግዚአብሔር ፍቅር ነው።

ፍቅር እና የእኛ መንፈስ

በመንፈሱ እና በእግዚአብሔር ፍቅር መካከል ያለው ግንኙነት እንዳየነው ዐይነት ነው። እሁን ደግሞ በፍቅር እና በእኛ መንፈስ መካከል ያለውን ግንኙነት እንመልከት። እዚህም ጋ የለውን ሶስትዮሽ ማንነት - ሥጋ፣ ነፍስ እና መንፈስ - ደግመን እናንሳ።

የለው ግላዊ ማንነት መቀመጫ የሆነችው ነፍስ የእግዚአብሔር ማንነት መቀመጫ በሆነው በኛ መንፈስ ሥር ለመሆን ተደርጋ እንዴት እንደተፈጠረች አይተነሳል። ገጢአትም የግል ማንነትን እንዴት እንዳገዘፈ ተመልክተናል። በሥጋ ርኩሳት ውስጥ ራሷን ለማግዘፍ ፈልጋ በመንፈስ

(በለው መንፈስ) ቁጥጥር ሥር መሆንን ያልፈሰገችው ራሷ ነፍስ ናት። የዚያም ገጢአት ፍሬ የራስ ፈቃድ በነፍስ ዙፋን ላይ በመውጣት በመንፈስ (በለው መንፈስ) ውስጥ ባለው በእግዚአብሔር ፈንታ መግዛትና መምራት ነው።

በዚህም ምክንያት ራስ ወዳድነት የለው ሕይወት ገዢ ገይል ሆነ። የእግዚአብሔርን መብት የተጋፋው የራስ ፈቃድ ስው ሊያገኝ የተገባውንም በረከት አስቀረ። የራስ/የግላዊነት/ መነሳት፣ የማዘብ፣ የማየልና የመግዛት ገጢአት በዓለም ላይ ያስከተለው አስከፊ ውጤት ነው። ነፍስ ለመንፈስ (ለለው መንፈስ) የሚገባውን ሥፍራ ስትስጥና የራስ ፈቃድ ለእግዚአብሔር መንገዱን ሲሰቅ ቀድሞ/ከመጀመሪያው/ የነበረው ሥርዐት ይመሰሰላል። ከዚያም ራስ ወዳድነት ይሻርና ወደ ወንድማችን ያለን ፍቅር ለእግዚአብሔር ካለን ፍቅር ይፈስሳል። በሌላ አገላለጽ፣ የታደሰው የኛ መንፈስ፣ የእግዚአብሔር መንፈስና የፍቅሩ ማደሪያ ሲሆን ይገባል። ዳግም የተወለደው ሰውም ራሱን ለመንፈስ ቅዱስ አሳልፎ ይሰጣል፣ ፍቅርም በድጋሚ ሕይወታችንና ደስታችን ይሆናል።

መምህሩ ለሁሉም ደቀ-መዘሙርቱ፣ "በጊላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ" (ማር 8:34) በማለት ተናግሯል። ወላጅ የሆነውን -ራስን መካድ - የሚለውን በርካቶች ስለማይተገብሩት፣ ኢየሱስን በፍቅር ሕይወቱ ስመከተል በከንቱ ሽተው አልቻሉም። ራስን ሳይክዱ ኢየሱስን መከተል፣ ሁልጊዜ ውድቀትን ያስከትላል። ይህ ሕይወት ኢየሱስ በሚወድድው ልክ እንድንወድድ አያስችለንም።

ይህንን ክተረዳን፣ ደቀ-መዘሙር የመሆናችን ማረጋገጫ ፍቅር መሆኑን እምነን ለመቀበል ዝግጁ ሆነናል ማለት ነው። ይመጣል ብለን ያመንነው ለውጥ መስኮታዊ ነው። ከራስና ከገጢአት ገይል ነጻ የመውጣት ሥራ ተፈጽሟል። የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን መኖር እርግጥና እውነት ነው። እነኚህም ሕግን የሚፈጽም የፍቅር ሕይወት እንድንኖር ያስችሉናል።

በእያንዳንዱ አማኝ አዲስ ሕይወት ውስጥ ፍቅር በራሱ ፈንቅሎ የሚወጣ ሲሆን ይገባዋል። ይህ ሳይሆን ሲቀር የአማኞችን በመንፈስ የመመራትና እውነተኛ መንፈሳዊ ስዎች የመሆኑን መንገድ አስመረዳታቸውን የሚያረጋግጥልን ሌላ ማስረጃ ነው።

ይህም ሆኖ፤ መቆጣጠር ስላልቻልናቸው የንዴትና የራስ ወዳድነት ባህርያት እናገራቸው መሆኑን፤ ጭካኔ በተሞላበት ውሳኔያችንና በምንናገራቸው የማያንጽ ቃላት ምክንያት የክርስቶስ ርህራሄነት፤ ትዕግሥትና የዋህነት በእኛ ስለማይንጸባረቅም እናገራቸው መሆኑን፤ አብዛኞቹ ክርስቲያኖች በዙሪያቸው ባለው በሚጠፋው ዓለም ማህበራዊና ሃይማኖታዊ ፍላጎቶች ራሳቸውን መሥዋዕት ማድረጋቸውን እንኮንናለን።

ይህ ሁሉ የሚያሳየን ክርስቲያን መሆን ማለት የክርስቶስን መንፈስ ማግኘት መሆኑን እስካሁን መረዳት አስመቻላችንን ነው። ክርስቲያን መሆን ማለት የሚፈልቅና የሚፈስስ የእርሱ ፍቅር ምንጭ መሆን ማለት ነው። እግዚአብሔር መንፈሱን ለእኛ የሰጠበትን ዋና ምክንያት ስላልተቀበልን፤ የመንፈስ ቅዱስ በውስጣችን መኖር ምን ማለት እንደሆነ አናውቅም። ከመንፈሳዊነት ይልቅ ሥጋዊነት የሚታይብን ነን።

ቡቶሮንቶሳውያንም ዘንድ እንዲሁ ነበር። "በነገር ሁሉ በቃልም ሁሉ በእውቀትም ሁሉ በእርሱ ባለጠገኙ እንድትሆኑ ተደርጋችኋልና . . . እንድ የጸጋ ስጦታ እንኳ እይኖርልባችሁም!" (1ኛቆሮ. 1:5፤7) ብሎ ጳውሎስ በተናገረው ውስጥ የቤተ ክርስቲያንን ግሩም ገጽታ በእነርሱ በቶሮንቶሳውያን ዘንድ እንመለከታለን።

በሁሉም ነገር ባለጠገኙ ተደርገዋል፤ ይሁን እንጂ ፍቅር የላቸውም። የእነርሱ ሁኔታ የሚያስተምረን አሳዛኝ ነገር የነፍስ፤ የእውቀት፤ የእምነትና እንዲሁም የንግግር ተፈጥሮአዊ ጎይል ራስን ሙሉ ለሙሉ አሳልፎ ባለመስጠት ውስጥ እንዴት ባለ ነያል ተጽዕኖ ሥር ሊወድቅ እንደሚችል ነው። እናም አብዛኞቹ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሊታዩ የሚችሉ ቢሆኑም፤ ከሁሉም የሚበልጠው ፍቅር ግን በሚያሳዝን ሁኔታ እይታይም።

መንፈስ እነኚህን የነፍስ ተፈጥሮአዊ ስጦታዎች በመያዝ ለእግዚአብሔር እገልግሎት ለመጠቀም ማስልጠነ ብቻ በቂ አይደለም። ሌላ አንድ ተጨማሪ ነገር ያስፈልጋል። የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ነፍስ ውስጥ ገብቷል፤ ስለዚህም በነፍስ በኩል ነፍስንም መንፈስንም በተጽዕኖው ሥር ያደርጋቸዋል። የራስ ፈቃድ ሊወገድ፤ እግዚአብሔር ገዥ ይሆናል። የራስ ፈቃድ መወገድና የእግዚአብሔር ገዥ መሆን ምልክቱ ፍቅር ነው። በመንፈሱ ፍቅር ውስጥ ያስ ሕይወት።

መንፈስ ቅዱስ እንዳላት (እንዳሰው) የምታምን (የሚያምን) ቤተ-ክርስቲያን ወይም ክርስቲያን በመጀመሪያ እንደ ክርስቶስ ያለ ፍቅር በማሳየት ማረጋገጥ እንዳለባት (እንዳለበት) እግዚአብሔር ህዝቡን እንዲያስተምር እንጠይቀው። የክርስቶስ ሕይወት ስህተትን በመቋቋም እቅሙና ስህተትን ለማሸነፍ ራስን መሥዋዕት በማድረጉ ይገልጣል። የክርስቶስ ሕይወት በእርሱ በሚያምኑትም ውስጥ ሊደገም ያስፈልጋል።

ፍቅርን መቀበል

መንፈስ ቅዱስ በእርግጥ ወደ እኛ የወረደልን የእግዚአብሔር ፍቅር ነው። ይህ ፍቅር ለእኛ የሚጨበጥ ነው። በእርግጥ ያ ፍቅር በውስጣችን አለ። በመንፈስ ቅዱስ ከታተምንባት ቀን ጀምሮ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ውስጥ ፈስሷል። ምንም እንኳ ያን ፍቅር በሕይወታችን ያየነውና ስለእርሱም ያሰን እውቀት በጥቂቱ ቢሆንም፤ በውስጣችን ግን አለ። ከመንፈስ ቅዱስ ጋር እብሮ የእግዚአብሔር ፍቅርም ወደ ልባችን ገብቷል። ሁሉቱ ሊነጣጠሉ አይችሉም።

ይህን በረከት ማግኘት የምንፈልግ ከሆነ፤ የእግዚአብሔር ቃል የሚሰውን በማመን መጀመር አለብን። ቃሉ የመንፈስ እስተንፋስ ያለበት፤ መንፈስ ምን እንደሆነና ምን እንደሚሠራ የሚገልጥ፤ መለኮታዊ በሆነ መንገድ የተዘጋጀ ቃል ነው። ይህ ቃል መለኮታዊ አውነት እንደሆነ ስንቀበል፤ መንፈስ በውስጣችን እውነት ያደርገዋል።

ውኃ በዝናብ መልክ ከሳይ ይወርዳል፤ እንደ ጆረት ይፈላል፤ በትነት መልክ ደግሞ ወደላይ ይወጣል - ግን ሁሉም ውኃ ነው። ልክ እንደዚሁ የእግዚአብሔርም ፍቅር ሶስት ሀልዎት አለው። እርሱ ለእኛ ያሰው ፍቅር፤ እኛ ለእርሱ ያለን ፍቅር፤ እንዲሁም እኛ እንደ ወንድማማች እርስ በእርስ ያሰን ፍቅር። የእግዚአብሔር ፍቅር በውስጥህ ያሰው በመንፈስ ቅዱስ ነው። ይህን እመን፤ ሀሴትም አድርግበት። ራስህን መሥዋዕቱን ለሚበላውና ወደ ሰማይ ለሚወስደው የመስኮት እሳት ፍቅር አቅርብ። ይህንን ፍቅር በምድር ላይ ሳለህ ከሁሉም ጋር በሚኖርህ ግንኙነት ተግባራዊ፤ ተለማመደው። ይህን ስታደርግ የእግዚአብሔር መንፈስ የእግዚአብሔር ፍቅር መሆኑን ትረዳለህ፤ ታረጋግጣለህ።

መንፈስ በእኛ በእማኞች ውስጥ ማንኛውንም ነገር የሚያደርግበት መንገድ እኛ አናደርገው ዘንድ ውስጣችንን በማነሳሳት ነው። እኛ ፍቅርን እስካልተገበርነው ድረስ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በራሱ ፍቅርን አያመጣም እንዲሁም አያጎለብትም። እኛ በፍቅር ሳንመላለስ በልባችን ውስጥ ለእግዚአብሔርም ሆነ ለሰው ያለንን ፍቅር ልናየውም ሊስማንም አይችልም። ካልተጠቀምነውና ካልተለማመድነው በቀር ያለንን መንፈሳዊ ጥንካሬ አናውቀውም። “በተሰጠንም የእግዚአብሔር መንፈስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈለሰ...” (ሮሜ 5:5)።

ፍቅር በውስጣችን አለ፤ ነገር ግን እግዚአብሔርንና ለውን በሙሉ ልባችን መውደድ የሚያስችል ንይል እንዳለን አስከፍንን ድረስ ሳናውቀው እንቀራለን። እምነትና መታዘዝ ሁልጊዜ የመንፈስን ንይል ከመለማመዳችንና በእርሱ ህሊት ከማድረጋችን በፊት የሚመጡ ናቸው። እግዚአብሔር ለአንተ ፍቅር እንደሆነልህ፤ አንተም በዙሪያህ ላሉት ፍቅር ልትሆንላቸው ይገባል።

የዚህን እውነት ሁለት ጎኖች አስታርቀህ ያዝ። መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ እንዳለና በፍቅር እንደሚሞላህ ያስህ አምነት እንዲነሳሳ በእግዚአብሔር ቅዱስ መገኘት ውስጥ ተጠባብቅ። በሌላ ጎን ደግሞ ስሜትህን ወደጎን ትተህ በፍጹም የልብ መታዘዝ ራስህን ለፍቅር አስገዛ። የክርስቶስ ኢየሱስን የዋህነትና ትዕግሥት፣ ደግነትና ረዳኢነት (ለመርዳት ዝግጁነት) እንዲሁም ራስን መስዋዕት ማድረግንና መልካምነትን በሕይወትህ ግለጥ።

በኢየሱስ ፍቅር ውስጥ ኑር፤ ለምታገኘውም ለው ሁሉ የእርሱ ፍቅር መልዕክተኛ ትሆናለህ። በመንፈስ ቅዱስ ከኢየሱስ ጋር የሚኖርህ ህብረት እየጠበቀ ሲሄድ፤ በየዕለት ተዕለት ምልልስህ በሚኖርህ ግንኙነት ይህን ሕይወት የምትገልጥበት መንገድ የበለጠ የጠራና ትክክለኛ ይሆናል።

የማናየውን እግዚአብሔርን የምንክለው፡- እርስ በእርስ በሚኖረን ፍቅር ነው! (1ኛዮሐ. 3:14-24 ን ይመልከቱ)። ይህን ስናደርግ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ይኖራል! ወንድማችን የእኛን ፍቅር ለማግኘት የተገባው ነው ወይስ አይደለም ብስን መጠየቅ አይገባንም። እግዚአብሔር እኛንም ወንድማችንንም የወደደው የሚገባን ሆነን ስለተገኘን አይደለም። በዚህ

መለኮታዊ ፍቅር ነው መንፈስ ቅዱስ የግላን፤ ወንድማችንንም እንድንወድበት የሚያስተምረን።

ጸሎት

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ቤተ ክርስቲያንን ተመልከት፤ ልባችንንም ተመልከት። በአንተ ዘንድ እንዳለ ዐይነት ፍቅር ያላገኘበትን፣ ራስ ወዳድና ፍቅር አልባ ከሆንንበት ነገር ሁሉ ነጻ አውጣን። መውደድ የማይቻለውን የራስ ወዳድነታችንን ስቀለው። መንፈስ ቅዱስ ስለተሰጠን መውደድ እንደምንችል እንድናምን አስተምረን። መውደድና ማገልገል፤ ራስን ለሌሎች መስዋዕት ማድረግና ለሌሎች መኖርን እንድንጀምር አስተምረን።

ፍቅር በተግባር በእኛ ውስጥ እየጨመረና ፍጹም እየሆነ ይሂድ። አንተ በእኛ ውስጥ ስለምትኖር፤ ፍቅርህም በእኛ እንደሚኖር እንድናምን አስተምረን። ጌታ ኢየሱስ፤ እኛም አሁን እንዳንተ ማፍቀር እንቻል። አሜን።

ምዕራፍ 28

የመንፈስ አንድነት

"እንግዲህ በጌታ እስር የሆንሁ እኔ በተጠራችሁበት መጠራታችሁ እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ እለምናችኋለሁ፤ በትሕትና ሁሉና በየዋህነት በትዕግሥትም፤ እርስ በእርሳችሁ በፍቅር ታገሡ፤ በሰላም ማለፊያ የመንፈስን አንድነት ለመጠበቅ ትጉ። በመጠራታችሁ በአንድ ተስፋ እንደ ተጠራችሁ አንድ አካልና አንድ መንፈስ አለ፤" ኤፌ 4:1-4

"የጸጋም ስጦታ ልዩ ልዩ ነው መንፈስ ግን አንድ ነው፤ . . . ይህን ሁሉ ግን ያ አንዱ መንፈስ እንደሚፈቅድ ለእያንዳንዱ ለብቻው እያካፈለ ያደርጋል፤ . . . እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና። ሁላችንም አንዱን መንፈስ ጠጥተናል።" 1ኛ ቆሮ 12:4፤11፤13

ጳውሎስ በኤፌሶን መልዕክት በመጀመሪያዎቹ ሶስት ምዕራፎች ላይ፤ የክርስቶስ ኢየሱስን ክብር እንደ ቤተ ክርስቲያን ራስ፤ የእግዚአብሔርን ጸጋ ክብር ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደ ክርስቶስ አካል አድርጎ ያስቀምጥልናል። የክርስቶስ አካል የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ሆኖ በመንፈስ እግዚአብሔርን ወደ መምለል የሚያድግ ነው። ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ዘንድ ባለ ሙላት ሁሉ ትሞላ ዘንድ ተጠርታለች። ጳውሎስ አንድን አማኝ በክርስቶስ ውስጥ ተለውሮ ባለ ሕይወቱ፤ በእርያም ወዳለው እውነተኛ መገኛው ከፍ ከፍ ያደርገዋል።

ጳውሎስ፤ በመልዕክቱ ሁለተኛው ክፍል ላይ፤ አንድ አማኝ በተጠራበት መጠራት እንዴት እንደሚገባ መመለስ እንዳለበት ያስተምራል። ጳውሎስ ይህን እውነትና በምድር ላይ መመለስን እስመልክቶ የሚያስቀምጥልን ትምህርት ዋና ማዕከል (ኤፌ 4:1-4)፤ መንፈስ ቅዱስ አማኝን በለማይ ካለው ክርስቶስ ጋር ብቻ ሳይሆን በምድር ላይ ካለው የክርስቶስ አካል ጋር በማዋሃዱ እውነት ላይ የተመሠረተ ነው። መንፈስ ቅዱስ በለማይ

ባለው በክርስቶስ ውስጥ፤ በምድር ላይ ባለው አማኝ ውስጥ እና እንዲሁም ከሁሉም በተለየ መልኩ በክርስቶስ እካል ውስጥ ባለ ብልቶች (አማኞች) ውስጥ ሁሉ ይኖራል።

የመንፈስ ቅዱስ ሙሉና ጤናማ አሠራር ሊኖር የሚችለው በእንዱ ብልትና በመላው አካል መካከል ትክክለኛ ግንኙነት ሊኖር ብቻ ነው። በክርስቶስ ሕይወት ምልልኩ ውስጥ አንድ አማኝ በመጀመሪያ ግድ ሊለው የሚገባው ነገር የመንፈስ አንድነትን መጠበቅ ነው። ይህ የአንድ መንፈስና የአንድ አካል አንድነት ፍጹም ከሆነ፤ ትሕትናና የዋህነት የክርስቶስ ሕይወት ዋና መገሰጫ ይሆናል (ኤፌ. 4፡2-3 ይመልከቱ)።

እያንዳንዱ በው ለሌሎች ሊል የራሱን ይረሳል፤ ይተዋልም። በልዩነቶችና በችግሮች መካከል ውስጥ እንኳ ቢሆን ሁሉም እርስ በእርስ በፍቅር ይታገሣሉ። በዚህ መንገድ አዲሲቷ ትእዛዝ ትጠበቃለች፤ የፍቅር መንፈስም ፍጹም በሆነ መልክ ራሱን ለሌሎች መስጠት ያደርጋል።

የመጀመሪያው የቆሮንቶስ መልዕክት ልዩ በሆነ መልክ የዚህን ትምህርት አስፈላጊነት ያስቀምጣል። በዚያች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ተተረፍርፎ ነበር። የመንፈስ ቅዱስ የጸጋ ስጦታዎች አስገራሚ በሆነ መልኩ ይታዩ ነበር፤ ነገር ግን የመንፈስ ፍሬዎች አለመኖር ደግሞ በክፍተኛ ሁኔታ ተሰተውሏል።

በቆሮንቶስ የነበሩ አማኞች የአንድ መንፈስና የልዩ ልዩ ስጦታዎች መኖር እንዴት እንደሆነ አልተረዱም። በነበራቸው ልዩነቶች ሁሉ መካከል ያ አንዱ መንፈስ የጸጋ ስጦታዎችን እንደፈቀደ ለእያንዳንዱ እንደሚሰጥ አልተረዱም። ሁሉም አንድ አካል ይሆኑ ዘንድ በአንድ መንፈስ መጠመቃቸውንና ከአንድ መንፈስ እንዲጠጡ መደረጋቸውን አልተረዱም። አስገራሚውና ከመንፈስ ስጦታዎች ሁሉ የላቀው፤ የራሱን የማይፈልገው - ፍቅር - መሆኑን አሳወቁም። ፍቅር የሚኖረውም የሚደሰተውም ለሌሎችና በሌሎች ነው።

በውስጥ የሚኖረውን የመንፈስ ንይል ለሚጠማ ለእያንዳንዱ አማኝ የመንፈስ አንድነት የሚተረፈረፍ መንፈሳዊ በረከት ነው። በቀደመት ክፍሎች ውስጥ የፓስተር ስቶክሚየርን፤ “በውስጣችሁ ላለው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ጥልቅ ክብር ይነራችሁ” የሚለውን አገላለጽ ተጠቅሜአለሁ።

ከዚህ ንግግር ጋር በጣም ራሳችሁ ሊቀመጥ የሚገባው፡- በወንድምህ ውስጥ ላለው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ጥልቅ ክብር ይነረህ የሚል ነው።

ይህ ቀላል ነገር አይደለም። በሌሎች ነገሮች የበሰሉ ክርስቲያኖች እንኳ በዚህ ይቸገራሉ። የዚህን መንስኤ ማወቅ ያን ያህል አዳጋች አይደለም። ገና አዳጊ ሕፃናት ሳለን ነው ትምህርት ቤት ውስጥ ያሉ መጻሕፍት ስለ ማግለል፤ ልዩነትን ስለማወቅ፤ ያስተማሩን። በልዩነት መካከል ስለሚኖር የአንድነት ንይል ግንዛቤ ወደኋላ ላይ የምናዳብረው የላቀ ክህሎት ነው።

ይህ ትምህርት በክርስቲያን ሕይወትና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊታይ ይችላል። ከሌሎች ክርስቲያኖች ወይም አብያተ-ክርስቲያናት የቱ ጋ እንደምንለይ ለማወቅ የሚያስፈልገን ትንሽ ጸጋ ብቻ ነው። በዚያም ጸጋ በሌሎች አስተምህሮና ባህርይ ላይ ሀሳባችንን ለመስጠት ወይም ለመፍረድ ይቀሰናል። ጸጋ ግን ሁልጊዜ ለመንፈስ አንድነት ቅድሚያ ይሰጣል። በውጭ የሚታይ መለያየት ባለበት እንኳ ሕያው አንድነትን ለመጠበቅ ጸጋ በፍቅር ንይል ላይ እምነቱን ያደርጋል።

የመንፈስ አንድነትን መጠበቅ

የመንፈስ አንድነትን ጠብቁ። ይህ ለሁሉ አማኝ ያለ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ነው። አዲሲቷ ትእዛዝ - እርስ በእርስ መዋደድ የምትል ናት። ለዚህ የምትታዘዝ ከሆነ፤ ይህ የመንፈስ አንድነት መሆኑን በሚገባ አስተውል። አንድነቱ የመንፈስ ከመሆን ይልቅ ሥጋዊ የሆነበት ሃይማኖታዊ መርህና ስብስብ አለ። የመንፈስ አንድነትን መጠበቅ የምትሻ ከሆነ፤ የሚከተሉትን አስተውል።

የመንፈስ አንድነትን በራስህ ውስጥ ለማወቅ ፈልግ። ምድራዊ በሆነው ነገር ህብረት ማድረግ የሚችል፤ ከራስና ከሥጋ የሆነ፤ ብዙ ነገር በውስጥህ አለ። በመሆኑም የመንፈስን አንድነት በክፍተኛ መልኩ ወደኋላ ይጎትተዋል። መውደድ የምትችለው በራስህ ንይል ወይም ፍቅር አለመሆኑን እመን። ከራስህ የሆነ ነገር ሁሉ ራስ ወዳድነት ያለበትና እውነተኛ የመንፈስ አንድነት ላይ መድረስ የማይችል ነው።

በአንተ እይታ ከማያስደስቱ ነገሮች ጋር ህብረት ማድረግ የምትችለው በውስጥህ ባለ ከእግዚአብሔር በሆነ ነገር ብቻ እንደሆነ ክልብ በሆነ ትሕትና ሀሰብ። በውስጥህ ያለው የእግዚአብሔር መንፈስ ሥጋዊነትን

እንደሚያሸንፍና ሊወደድ የማይችል የሚመስለውን ሊያስወድድህ እንደሚችል በማሰብ ክልብህ ህሴት አድርግ።

አብረህ ህብረት ልታደርግ ባለው በወንድምህ ውስጥም የመንፈስ አንድነትን ለማወቅ አጥና። አብዛኛውን ጊዜ ፈታኝና የማያስደስት በርካታ ሥጋዊ በሆኑ ነገሮች ተከብባ ያለች የመሰከታዊ ሕይወት ድብቅ ዘር በወንድምህ ውስጥ አለች። ይህም አንተ ራስህ ምን ያህል ያልተገባህ እንደሆንክና እንዲሁም ወንድምህን ይቅር ለማለት ያለህን የፍቅር ልብ ቀና አለመሆን ማወቅን ይጠይቃል። ኢየሱስ በመጨረሻው ሌሊቱ ላይ ይህን ብሏል፡- "መንፈስህ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው" (ማቴ 26:41)።

በወንድምህ ውስጥ ያለውን የአብን መልክና መንፈስ ሁልጊዜ ተመልክት። ወንድምህ በክርስቶስ የሆነውን ተመልክት እንጂ በራሱ ውስጥ በሆነው አትመዝነው። በእርሱ ውስጥም አንድ ዐይነት ሕይወትና መንፈስ መኖሩን ትረዳለህ። ይህም ሊሆን የመንፈስ አንድነት በሥጋ ያለን (የሆነ) ልዩነትና ጥላቻ አሸንፎ ይወጣል። በአንተ ውስጥ ያለው መንፈስ በወንድምህ ውስጥ ያለውን መንፈስ በማወቅና በመገናኘት ከላይ በሆነ የሕይወት አንድነት አንድ ያደርጋችኋል።

ከሌሎች አማኞች ጋር ህብረት በማድረግ ይህንን የመንፈስ አንድነት ጠብቅ። በደም ዝውውርና በውስጡ በሚይዘው ሕይወት ተጠብቀው በአካሌ ውስጥ ያሉት ብልቶች በአንድ መደዳደራቸው እጅግ ሕያውና እውነት ነው። "እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና።" "አንድ አካል እና አንድ መንፈስ አለ።" ውስጠኛው የሕይወት አንድነት እርስ በእርስ ባለን ፍቅር ውስጥ ሊገለጥና ሊበረታ ያስልጋል።

የሚያስቡበትና የሚያመልኩበት (የሚያዩሙበት) መንገድ ከአንተ ጋር ከሚመሳሰሉት ጋር ብቻ ህብረት አታድርግ። አንድነትህ ከሥጋ ይልቅ በመንፈስ ይሁን። ወደ ሌሎች አማኞች በአንተ ዘንድ ያለ አስተሳሰብና ምልክታ ሁሉ ክፋት በሌለበት ፍቅር የተቃኘ ይሁን። እንደ እግዚአብሔር ልጅነትህ የማያንጹ ቃላትን አትናገር። ከአንተ ጋር ስለተሰማማ ወይም ስለሚያስደስት ላይሆን፤ የአብ መንፈስ በውስጡ ስላለ፤ እያንዳንዱን አማኝ ውደድ።

ባለማወቅ ወይም በድክመት ወይም በመሳታቸው ምክንያት በውስጣቸው የእግዚአብሔር መንፈስ እንዳለ በማያውቁ የእግዚአብሔር ልጆች ዘንድ ራስህን በፍቅርና በመተጋት አቅርብ። የመንፈስ ሥራ እግዚአብሔርን ወደ መምሰል መምራት ነው። ይህንም እርሱ ይሠራ ዘንድ ራስህን ስጠው። በወንድምህ ውስጥ ባለው መንፈስ ጋር በሚኖርህ ህብረት ላይ መመካትህንና የወንድምህንም በአንተ መመካት እወቅ። በፍቅር አንድነት ውስጥ የአንተንም የወንድምህንም መበርታት አጥብቀህ ፈልግ።

በቤተ-ክርስቲያን ያለ አንድነት

ለእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን አንድነት ወደ እግዚአብሔር በሚደረግ የጋራ ምልጃ ላይ ተካፈል። ሁሉም አማኞች አንድ ይሆኑ ዘንድ የሊቀ-ካህኑን ምልጃ ቀጥል። በክርስቶስ ሕይወትና በመንፈስ ፍቅር ቤተ-ክርስቲያን አንድ ናት። አንደኛው መታደል ሆኖ ግን፤ በተገለጠው የመንፈስ አንድነት፤ አንድ አይደለችም። ስለዚህም አንድነትን ጠብቁ የሚለው ትእዛዝ መምጣት ግድ ሆነ። በሁሉም አገራት፤ አብያተ-ክርስቲያናትና አማኞች ውስጥ እግዚአብሔር የመንፈሱን ድንቅ ሥራ እንዲሠራ እንሰማለን።

የውኃው መጠን አነስተኛ ሲሆን፤ በመካከል በሚወጣ በድንጋያማ ቁጥኝ ምክንያት በየዳርቻው ያሉ ኩራዎች በውስጣቸው ካሉት ሕይወት ያላቸው ፍጥረታት ጭምር ከዋናው የውኃ አካል ተለያይተው ይቀራሉ። ውኃው ሊሞሳ ግን በመካከል የወጣው ድንጋያማ ቁጥኝ ይሸፈንና ሁሉም በአንድነት ትልቅ ውቂያኖስን ይፈጥራሉ። በክርስቶስ ቤተ-ክርስቲያንም እንዲሁ ነው። በተስፋው ቃል መሠረት የእግዚአብሔር መንፈስ ሲመጣ - ጎርፉ ደረቁን መሬት እንዳለበለው - መንፈሱ ሊታወቅና ሊከብር እያንዳንዱ አማኝ ብቻውን መሆኑ ያከትማል።

ይህ ሰውጥ ሊመጣ የሚችለው አንዴት ነው? እኛ ሁላችን አንድ እንሆን ዘንድ ክርስቶስ ጸልዮአል። ይህ ሊሆን የሚችለው አንዴት ነው? እያንዳንዳችን ከራሳችን እንጀምር። እንዲያውም አሁኑኑ የሕይወትህ አንዱ መገለጫ አድርገው። በውስጥህ የመንፈስ መኖርና የሚኖረውንም መንፈስ ማወቅ የልጅነትህ ማረጋገጫ ይሆናል። መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ

ከሚያየውና ከሚፈልገው ጋር ህብረት ልታደርግ ከሆነ፤ ለመንፈስ ቅዱስ ሀሳብና ሥራ ራስህን አቅርብ።

ይህን ስታደርግ፤ መንፈስ ቅዱስ መላውን ማንነትህን ይቆጣጠረዋል። እርሱ በውስጥህ እንዳለ ሕያው በሆነና በማያቋርጥ እውቂያ ውስጥ ልትኖር ይገባል። እግዚአብሔር በክብር ባስጠግነቱ በውስጥ ስውነትህ በመንፈሱ በገይል ያበረታህ ዘንድ ሳታቋርጥ ወደ እርሱ (ወደ እብ) ልትጸልይ ያስፈልጋል።

በሥላሴ ባለ እምነት መንፈስ ቅዱስ መላውን ማንነትህን ይቆጣጠራል። እግዚአብሔር እብ በእግዚአብሔር ወልድ ስም መንፈሱን ይሰጣል፤ መንፈሱም በውስጥህ ይኖራል። እምነታችን ከእግዚአብሔር እብና ከእግዚአብሔር ወልድ ጋር ቀጥታ እንድንገናኝና ህብረት እንድናደርግ ያስችለናል። የመንፈሱ በውስጥህ በሙሳት መኖርና የሥራው እያየሰ መሄድ አንተን የበለጠ እውነተኛ መንፈሳዊ ያደርግሃል። የሥጋዊ ማንነትህ እየሞተ መምጣት፤ የክርስቶስ መንፈስ አንተን ከእማኞች ጋር በጋራ በማያያዝ እግዚአብሔርን ወደ መምሰል ማንነት እንድታድግ በሚያስችል መንገድ ይጠቀምብሃል።

የክርስቶስ መንፈስ በውስጥህ ይሆናል፤ የእብ ፍቅር መልዕክተኛም ትሆን ዘንድ በቅዱስ ቅባቱ ይሰይሃል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሚኖሩ ልዩነቶችና ተግዳሮቶች ሁሉ መኻል ትሕትና፤ የዋህነት፤ ቸርነትና ትዕግሥት በፍቅር የሚገሰጠብህ ትሆናለህ። በልዩ የልብ ርህራሄነትና ራስን ለሌሎች በመስጠት ውስጥ ሆነህ እርዳታ የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ ለመፈለግና ለመርዳት ትወጣለህ። በውስጥህ ያለው መንፈስ በአንተ ውስጥ ባለው መጠን በሌሎች የአካሉ ብልቶች ሁሉ ውስጥም እንደሚኖር ያረጋግጥልሃል። የእርሱ ፍቅር በውስጥህ እልፎ በዙሪያህ ያሉትን ሁሉ ያስተምራል፤ ይባርካል።

የእያንዳንዱ ብልትና እንዲያውም የእያንዳንዱ የአካሌ ንዑስ ክፍሎች ደህንነት በዙሪያው ባሉት ብልቶች/የአካል ክፍሎች/ ደህንነት ላይ የተመሠረተ ነው። በሽታው እንዳይዛመት፤ የጤነኛው ብልት/የአካል ክፍል/ የመዳን (የመፈወስ) ንይል ከታመመው ብልት (የአካል ክፍል) ህመም የበለጠ ሊሆን ይገባል። እኔ ከእጠገቤ ባለው ወንድሜ ሳይ ልረዳው

ከምችለው በላይ ጥንኛ ነኝ። እርሱም እንደኔው። በእኔ ውስጥ ያለው የክርስቶስ መንፈስ በወንድሜ ውስጥ እንዳለው ዐይነት ነው።

የመንፈስ ሕይወት፤ በዙሪያዬ ካሉት እማኞች ጋር በፍቅር በሆነ ህብረት በመኖር የመንፈስን አንድነት መጠበቅ ነው። በውስጥህ የሚኖረውን የእግዚአብሔርን መንፈስ ለማወቅ የራሱን የሆነ ጊዜ፤ ጸሎትና እምነት ወስዷል። በወንድምህ ውስጥ ያለውንም የእግዚአብሔርን መንፈስ ለማወቅ የራሱን የሆነ ጊዜ፤ ጸሎት፤ እምነትና እንዲሁም የበለጠ ፍቅር ይፈልጋል።

ጸሎት

ቅዱስ ጌታችን ሆይ፤ እያንዳንዱ እማኝ በእርሱ ውስጥ እና በወንድሙ ውስጥ ያለውን መንፈስ ያውቅ ዘንድ ይሁን። ከምናገኛቸው ሰዎች ሁሉ ጋር ራስን ዝቅ በማድረግና በፍቅር ውስጥ በመሆን የመንፈስን አንድነት እንድንጠብቅ እርዳን። የቤተ-ክርስቲያንህ መሪዎች ሁሉ ከሳይ የሆነ መገለጥ ያግኛቸው። በሰው አስተሳሰብና በሥርዐትና ወግ መሠረት ከሚኖር ህብረት ይልቅ የመንፈስ አንድነት በእነርሱ ላይ ይሁን። ጌታ ኢየሱስን ከሁሉ ነገር በላይ አስበልጠው በያዙት ሁሉ ላይ ፍቅርንና ፍጹም አንድነትን አድርገላቸው።

ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ህዝብህ በህብረት ጸሎት ወደ ክብር ዙፋንህ መረገጫ ሥር እንዲመጣ አድርግ። በእንድ መንፈስና በአንድ አካል አንድ እንሆን ዘንድ በመንፈስህ ሙላን። አሜን።

ስለ ጸሓፊው

እንድሪው ሙራይ የኖረበት ዘመን ከእ.ኤ.አ 1828 — 1917 ሲሆን በርካታ መጻሕፍትን ያበረከተልን ክርስቲያን ጸሓፊ ነው። የመንጋው እረኛም (ፓስተር) ጸሓፊም ሆኖ በደቡብ አፍሪካ በትናንሽ ከተሞችና መንደሮች ውስጥ ኖሯል፤ አገልግሏልም። የእረኝነት አገልግሎቱን ተከትሎ የተጻፉት የሙራይ የቆዩ መጻሕፍት የሚያጠነጥኑት በእምነት ላደጉትም ላላደጉትም ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ዕድገትንና ምሪትን የሚሰጡ ናቸው። Abide in Christ, Like Christ እና With Christ in the School of Prayer የተሰኙ መጻሕፍቱን ለእንባቢያን ካበረከተ በኋላ ሙራይ በሰፊው መታወቅ ቻለ፤ በመላው ዓለምም የእርሱ የብዕር ውጤት የሆኑ አዳዲስ መጻሕፍት በታላቅ ጉጉት ይጠበቁ ጀመር።

ኑሮአቸውን በእርሻ ላይ የመሠረተና እምልኮን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለመካራል ከሰንት አንድ ጊዜ ብቻ ወደ ከተማ ይመጡ ለነበሩት ለበርካታ ምዕመናን፤ ተግባራዊ የሆነ የየዕለት ድጋፍ ሰማድረግ የጽሑፍ ሥራን በመሥራት ያገለግል ነበር። እነኚህን የመማሪያ መጻሕፍት ሲጽፍ፤ ሙራይ አብዛኞቹን መጻሕፍት ምንባቦቻቸውን በወር ውስጥ ባሉ ሠላሳ ቀናት ከፋፍሎ የማስቀመጥን ልምድ አካበተ።

ዕድሜው ሰባ ስምንት ሲሆን፤ የእረኝነት አገልግሎቱን በማቆም አብዛኛውን ጊዜውን በጽሑፍ ሥራ ማዋል ጀመረ። ከአንድ መጽሐፍ ወደ ሌላኛው መጽሐፍ ሲሄድ፤ በዐላማ ጽናትና ጥቂት የእግዚአብሔር ሰዎች ብቻ ከደረሱበት ለመድረስ እየተጋ እያሌ መጻሕፍትን መጻፍ ቻለ። ሙራይ፤ ሰዛ በተሞላበት እነጋገር፤ ራሱን ጫጨት ልትፈሰፍል እንዳለች ዶሮ አድርጎ በመግለጽ፤ አዕምሮው ውስጥ ያለውን የመልዕክት ሽክም እስከሚያራግፍ ድረስ ዕረፍት እንደማያገኝና ደስተኛ እንደማይሆን ይናገራል።

በዕድሜው የመጨረሻ ዓመታት ላይ፤ በኪስ መጠን የሚሠሩ ትናንሽ ወረቀቶች ወደ ገበያ መምጣታቸውን ሲሰማ፤ ሙራይ ምንም ጊዜ ሳያባክን በእነኚህ ወረቀቶች መጠን መጻሕፍትን መጻፍ ጀመረ። በክርስትና

ሕይወት ዙሪያ ያሉ ትምህርቶችን በአጅ ይዞ ለመዞርና በማንኛውም ሰዓት ለማንበብ በሚያመች መልኩ ማዘጋጀት ግሩም እንደሚሆን ዐሰበ።

የሙራይን የአጻጻፍ ዘዩ፣ አንድ የዘገባ ምንጭ ሲናገር፣ ጥልቅ ከሆነ ቅንነትና የክርስትናን ሕይወት ጉዳዮች በተመለከተ ካለ የቀናነት ስሜት የመነጨ ጥንካሬንና የማሳመን ገይልን የተቀዳጀ ነው ሲል ገልጾታል። ከሞላ ጎደል፣ እያንዳንዱ ገጽ ሰዎችን ከውስጥ ነፍሳቸው የሚቀስቅስ ዐላማንና ቀጥተኛነትን በገይል የተላበሰ ነው። ሙራይ፣ የእግዚአብሔርን ምህረትና ታማኝነትን ጠንቅቆ ከማወቅ በመነጨ ፍቅርና ተስፋ ስሜትን ይቀስቅሳል፣ ሕሊናን ይፈትሻል፣ የአብዛኞቻችንንም ገጢአትና ድክመት ያሳየናል።

ጸሎት ለእርሱ (ለአንድሪው ሙራይ)፣ የክርስትና ሕይወታችን የሚኖርበትና እንዲሁም ራሳችንን ወደ ሌሎች የምንዘረጋበት የግል መኖሪያ መሠረታችን ነው። በዕድሜው የመጨረሻ ዓመታት ላይ፣ በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ያለማቋረጥ የመጸለይ መሠረታዊ አሰራላጊነት የርሱ (የአንድሪው ሙራይ) ተቀዳሚ የትምህርት ርእሱ ሆነ። ጽኑና በእምነት የሆነ የጸሎት ሕይወትን በተመለከተ፣ በልቡ ውስጥ የነበሩትን ሚስጥራዊ መዝገቦች የገለጠው በዚያን ጊዜ ነው።

በዓለም ዙሪያ የሚኖሩ እጅግ በርካታ ሰዎች አንድሪው ሙራይን እንደ መንፈሳዊ አባታቸው የሚመለከቱት ሲሆን፣ ውድ የሆኑ መጻሕፍቱም በክርስትና ሕይወት ዕድገታቸው ላይ ለፈጠሩት አምንታዊ ተጽዕኖ እውቅናን ይቸሩታል።

የመንፈስ ቅዱስ ኀይል በሕይወትህ

በዚህ የአንድሪው ሙሬይ ድንቅ መጽሐፍ መንፈስ ቅዱስ ማን እንደሆነና በሕይወታችን ውስጥ እንዴት እንደሚሠራ እንማራለን።

- በደስታ የተጥለቀለቀ ሕይወት መኖር
 - የጠፉትን ለክርስቶስ መማረክ
 - ለሕይወታችን እውነተኛ ዐላማን ማግኘት
 - ለሌሎች ፈውስና ተዓምራትን ማምጣት
 - የእግዚአብሔርን ጸጋና በረከት መቀበል
 - በእግዚአብሔር ፍቅር መሞላት
 - የእግዚአብሔርን ምሪት በሕይወታችን መለማመድ
- ... እንዴት እንደሚቻል እንወቅ!

በአንድሪው ሙሬይ የተጻፈውን ይህንን ድንቅ መጽሐፍ ያንበቡት ...

የእግዚአብሔር ኀይልም በሕይወትዎ ውስጥ ሲፈስስ መለወጥ ይሆንልዎታል።

የመንፈስ ቅዱስ ኀይል በሕይወትህ

በዚህ የአንድሪው ሙሬይ ድንቅ መጽሐፍ መንፈስ ቅዱስ ማን እንደሆነና በሕይወታችን ውስጥ እንዴት እንደሚሠራ እንማራለን።

- በደስታ የተጥለቀለቀ ሕይወት መኖር
 - የጠፉትን ለክርስቶስ መማረክ
 - ለሕይወታችን እውነተኛ ዐላማን ማግኘት
 - ለሌሎች ፈውስና ተዓምራትን ማምጣት
 - የእግዚአብሔርን ጸጋና በረከት መቀበል
 - በእግዚአብሔር ፍቅር መሞላት
 - የእግዚአብሔርን ምሪት በሕይወታችን መለማመድ
- ... እንዴት እንደሚቻል እንወቅ!

በአንድሪው ሙሬይ የተጻፈውን ይህንን ድንቅ መጽሐፍ ያንበቡት ...

**የእግዚአብሔር ኀይልም በሕይወትዎ ውስጥ ሲፈስስ
መለወጥ ይሆንልዎታል።**